

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΝ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ

Ι. Π. ΠΥΡΛΑ

Ἑκτησία συνδρομὴ δραχ. ν. 3, προπληρωτέα ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔτους.

ΕΤΟΣ 5'. — Ἐν Ἀθήναις 1 Νοεμβρίου 1884. — ΑΡ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ γενέσεως συμπτωμάτων καὶ κρίσεως. Περὶ ὕδατος κοινοῦ καὶ ἀν-
θρακοῦχου. Μυολογία. Περὶ παρωνυχίδος (καλαγχανθίου). Περὶ Κιρσοῦ.
— Περὶ σπασμωδικοῦ βηχός. — Περὶ βενζόης. — Περὶ θυμιάματος. — Περὶ
ἐπηρείας τῆς Σελήνης ἐπὶ τῶν φυτῶν. Ἡ οἰκονομία ἐν τῇ ὑγείᾳ. Πίναξ.

Α'. ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ γενέσεως συμπτωμάτων καὶ κρίσεως
τῆς νόσου.

Ὅταν ἐν τῷ διοργανισμῷ ὑπάρχῃ μικρὸν ποσὸν νοσοποιοῦ ὕλης
μὴ ὄν ἀρκετὸν καὶ ἱκανὸν νὰ ἐπιφέρῃ διατάραξιν τῆς λειτουργίας
τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος, ἡ φύσις ἀνέχεται τοῦτο, καὶ διὰ τοῦ
χρόνου κατ'ὀλίγον καὶ ἀνεπαισθήτως διὰ τῶν ὁδῶν τῆς ἀποβολῆς

ἀποβάλλει τοῦτο· ἐὰν ὅμως, ὑπαρχούσης τῆς ἀνεπαρκούς ταύτης νοσοποιῦ ὕλης, προστεθῇ ἐν τῷ διοργανισμῷ νέον ποσὸν τοιαύτης καὶ κατασταθῇ ἀρκετὸν πρὸς διατάραξιν τοῦ διοργανισμοῦ, τότε ἡ φύσις διεγείρεται πρὸς ἀποβολὴν· συγκετρώνει τὰς δυνάμεις αὐτῆς πρὸς τὴν χώραν ἐνθα ὑπάρχει ἡ νοσοποιὸς ὕλη, συστέλλει σπασμωδικῶς τὰς ἴνας τῶν διαφόρων ἰστών, σμικρύνει τὰ ἀγγεῖα, ἵνα κατόπιν ἐπέλθῃ διαστολὴ καὶ εὐρυνσις τούτων, καὶ συσσωρευθῇ περισσότερον αἷμα, καὶ γείνη μείζων ἔκκρισις ὑγρῶν, ὅπως διὰ τούτων συμπαρασύρῃ καὶ ἀποβάλῃ τὴν νοσοποιὸν ὕλην. Ἐκ τῆς ἐργασίας δὲ ταύτης τῆς φύσεως γίνεται κατ' ἀρχὰς ῥίγος ἢ ψυχρός, καὶ κατόπιν ἐπέρχεται ἐρυθρότης ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἐνθα ἡ φύσις συσσωρεύει τὸ αἷμα κατὰ τῆς νοσοποιῦ ὕλης· ἐπαύξεισις τῆς ἐκκρίσεως διὰ τῆς ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ἡ συσσωρευσις γίνεται, ἵνα οὕτω συναποβληθῇ ἡ νοσοποιὸς ὕλη. Ἡ τοιαύτη κατάστασις καλεῖται ἐρεθισμὸς καὶ διαρκεῖ περὶ τὰς 42 ἢ 48 ὥρας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ῥίγους.

Ἐὰν ὅμως ἡ νοσοποιὸς ὕλη ὑπερισχύσῃ, καὶ δὲν ἀποβληθῇ οὕτω διὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ, τότε ἡ φύσις ἐπαυξάνει τὸν ἀνταγωνισμὸν αὐτῆς, συσσωρεύει ἔτι μᾶλλον τὸ αἷμα, ἐξ οὗ ἡ ἐκεῖ θερμότης αὐξάνει· ἐκ δὲ ταύτης κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπαυξάνει καὶ ἡ ἐξάτμισις τῶν ὑγρῶν τοῦ αἵματος, καὶ οὕτω τὰ σφαιρίδια αὐτοῦ συμπυκνοῦνται, καὶ ἐπέρχεται κατόπιν ξηρότης ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἣτις ἐξογκοῦται ἐκ τοῦ ὑπὸ ταύτην συσσωρευμένου αἵματος· πιέζονται ἐκ τῆς στενοχωρίας ταύτης τὰ ἐκεῖ διακλαδούμενα νεῦρα, καὶ γεννᾶται ἀλγὴ δὴ νῆ πόνος, ὅστις εἶνε φωνὴ πασχούσης φύσεως. Ἡ τοιαύτη κατάστασις ἀποτελεῖ τὴν φλόγωσιν, ἣτις δύναται νὰ ᾔσῃαι μικρὰ ἢ μεγάλη κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ ἐπίτασιν, καὶ διαρκεῖ περὶ τὰς 84 ὥρας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ῥίγους.

Ἐὰν ἡ φλόγωσις ᾔσῃαι μεγάλη, τὰ ἐκεῖ ἐρχόμενα σφαιρίδια τοῦ αἵματος υπερθερμαίνονται, καὶ οὕτως ἔχοντα διὰ τῆς κυκλοφορίας διαδίδουσι τὴν θερμότητα καὶ εἰς τ' ἄλλα μέρη, μεθ' ὧν ἔρχονται εἰς ἐπαφήν, καὶ ἐπέρχεται τότε γενικὴ θερμότης, ἐξ ἧς ἀποτελεῖται ὁ πυρετός. Οὕτω καὶ ὁ Γαληνὸς θεωρεῖ τὴν γένεσιν τοῦ πυρετοῦ λέγων·

«Εἰ δὲ εἰς ἅπαν ἐκτανθῇ τὸ σῶμα, πυρετὸς ὀνομάζεται τὸ νόσημα» (Αἰτ. Β).

Ἐκ τῆς υπερθερμάνσεως ταύτης τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος ἐπιγίγνεται ἐπαύξεισις τῆς τῶν ὑγρῶν ἐξάτμισεως διὰ τῶν πόρων τοῦ δέρματος, ἐπομένως μείωσις τῶν ἐν τῷ διοργανισμῷ ὑγρῶν

ὕλων· ἐκ τούτου ἐπέρχεται ἡ δΐψα, ἣτις ἐστὶ πόθος πρὸς πόσιν ὕδατος, καὶ μάλιστα ψυχροῦ, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐξατμισθέντος καὶ πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ πλεονάζοντος θερμοῦ· διότι ἡ φύσις σπεύδει πρὸς διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας ὕλων τῶν ἐν τῷ διοργανισμῷ λειτουργιῶν.

Μετὰ τὸν ἀνταγωνισμὸν τοῦτον πρὸς ἀποβολὴν τῆς νοσοποιῦ ὕλης ὑπερισχύσεως τῆς φύσεως, ἡ φλόγωσις ἐλαττοῦται, ἡ δὲ διακοπεῖσα ἔκκρισις ἐκ τῆς φλυγισθείσης ἐπιφανείας ἀναγεννᾶται βαθμυδὸν καὶ ἐπαυξάνει. Τ' αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν ἐπικρατῇ πυρετός· ὑπερισχύσεως τῆς φύσεως, ἐπιγίγνεται μείζων διαφόρησις διὰ τῶν πόρων τοῦ δέρματος, ἐξ ἧς ὁ ἰδρὼς τῆς κρίσεως.

Ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ὑπερισχύει ἡ φύσις ἢ ἡ νόσος κατόπιν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, καλεῖται κρίσις τῆς νόσου, περὶ ἧς ὁ μέγας Ἱπποκράτης λέγει.

α' Ἀνάγκη, τοῦ θερμοῦ ἀπίνοντος ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ὑγρὸν ἐκλύταντος τῷ πυρετῷ κρίσιν γενέσθαι· τὰ δὲ οὐρα τὰ ἀποχωρεόντα, ἢ καὶ τὰ διαχωρήματα κοιλίας, ἢ αἵματος ἐκ τῶν ῥινέων ῥύσιν, ἢ οὐρῶν πολλήν, ἢ δι' ὑγρὴν ἰσχυράν, ἰδρῶτα, ἢ ἔμετον· γυναικὶ δὲ καὶ ἐμμηνίων ὁδόν· μάλιστα μὲν οὖν ταῦτα ποιεῖ κρίσιν ἢ ὅ,τι ἐν τούτων ἐγγὺς γίνεται· ποιεῖ δὲ καὶ ἑτέρως κρίσεις, ἥττον μὲν τούτων». (κρίσις. 17).

Γίνεται δὲ ἡ πρώτη κρίσις περὶ τὴν τρίτην πρὸς τὴν τετάρτην ἡμέραν, ἥτοι περὶ τὰς 84 ὥρας. Καὶ εἰ μὲν ἡ φύσις ὑπερισχύῃ τῆς νόσου, ἄγουσι τὰ συμπτώματα ἐλαττούμενα μέχρι τῆς ἐβδόμης, ὅτε γίνεται ἡ λύσις τῆς νόσου· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ ἐκ τῆς φλογώσεως διακοπεῖσα ἔκκρισις ἀναφαίνεται ἰσχυρότερα ἀναλόγως μὲ τὴν διάρκειαν. Ἐὰν ὅμως ἡ νοσοποιὸς ὕλη ἐπικρατῇ, τῆς φύσεως μὴ ὑπερισχυτάσης, ἡ μάχη ἐξακολουθεῖ προβαίνουσα ἀναλόγως τῆς ἰσχύος τῆς νοσοποιῦ ὕλης μέχρι τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται ἡ δευτέρα κρίσις τῆς νόσου. Καὶ οὕτω πάλιν δύναται νὰ γίνῃ τρίτη κρίσις καὶ τετάρτη, κλπ. ἀναλόγως τῆς ἐπιμονῆς τῆς νοσοποιῦ ὕλης, καὶ τοῦ εἶδους αὐτῆς, κλπ. μέχρις οὗ ἐπικρατήσῃ ὀριστικῶς ἡ φύσις ἢ ἡ νόσος· καὶ εἰ μὲν ἡ φύσις, ἐπέρχεται ἰάσις· ἐὰν δὲ ἡ νόσος, ὁ λείψανος. Οὕτω λέγει καὶ ὁ θεὸς Ἱπποκράτης.

«Μέγιστον τοίνυν σημεῖον ἐν τοῖς μέλλουσι τῶν καμνόντων βιώσασθαι, ἐὰν μὴ παρὰ φύσιν ὁ καῦτος, καὶ τ' ἄλλα δὲ νοσήματα ὡσαύτως. Οὐδὲν γὰρ δεινὸν τῶν κατὰ φύσιν γίνεσθαι, οὐδὲ θανατωδὲς· δεύτερον δὲ, ἐὰν μὴ αὐτὴ τε ὥρη τῷ νοσήματι ζυμ-

μαχήση, ὡς γὰρ ἐπὶ τῷ πολὺ οὐ νικᾷ ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις τὴν τοῦ ὄλου δύναμιν» (Ἰπποκρ. π. κρισίμων 2.).

Ἐάν ὁμως ἡ νοσοποιὸς ὕλη ἐμφωλευῇ οὐχὶ ἐπὶ περιωρισμένης ἐπιφανείας, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν σφαιριδίων τοῦ αἵματος, ἅπερ κινήτᾳ εἰσι, καὶ ἐλαχίστης ἐπιφανείας, καὶ μὴ προσάλληλα συνεχόμενα, τότε ἀποτελεῖται γενικὸς ἐρεθισμὸς, καὶ οὐχὶ φλόγωσις. Τοιοῦτο συμβαίνει, ὅταν ἡ νοσοποιὸς ὕλη προέρχεται ἐκ τῶν ἐλωδῶν μασμάτων, καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις· διότι ταῦτα φιλοῦσι τοποθετησθαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν τοῦ αἵματος σφαιριδίων· διόπερ ἡ φύσις παράγει γενικὸν τὸ ῥίγος, καὶ εἴτα τὸν ἐρεθισμὸν, μεθ' ὃν ἐπιγίγνεται ἡ διὰ τοῦ δέρματος ἐκκρίσις, ἥτοι ὁ ἰδρῶς, πρὸς ἀποβολὴν τῆς νοσοποιού ὕλης. Δὲν γίνεται δὲ φλόγωσις μετὰ τὸν ἐρεθισμὸν· διότι ἡ νοσοποιὸς ὕλη οὐκ ἔστιν ἀθρόα ἐπὶ περιωρισμένης χώρας. Οὕτω γίνεται ἐν διαλείποντι πυρετῷ τὸ ῥίγος, ὁ πυρετὸς καὶ ὁ ἰδρῶς. (ἀκολουθεῖ)

Β'. ΥΓΙΕΙΝΗ ΕΚΑΣΤΩ.

Περὶ ὕδατος.

Τὸ ὕδωρ ἐθεοποιοῦν οἱ ἀρχαῖοι ὡς ἐν τῶν 4 στοιχείων, ἐξ ὧν παρήχθη καὶ συνίσταται ὁ κόσμος.

Ὁ Θαλῆς ἐδόξ' ἄξεν ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος παρήχθη ὁ κόσμος, τὸ πᾶν· ὅτι οἱ ἀνθρώποι ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς θαλάσσης. Ὁ Πλάτων λέγει ὅτι τὸ πᾶν κατὰγεται ἐκ ῥευστοῦ καὶ κινήσεως. Ὁ δὲ Ὀμηρος λέγει ὅτι οἱ θεοὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ. Ἐκ τῆς θαλάσσης ἐξῆλθεν ἡ Ἀφροδίτη, ἡ Ἀμφιτρίτη, ἡ Ῥέα, ἡ Θέτις, κλπ. Διὰ τοῦτο τὸ ὕδωρ ἐθεωρεῖτο ἱερὸν, καὶ ἱεραὶ ἦσαν αἱ κρήναι (βρύσεις) καὶ οἱ ποταμοί. Διὰ τοῦτο οἱ λουόμενοι ἐν ὕδατι πηγῆς ἢ ποταμοῦ ἐθεωροῦντο ὡς καθαρῖζόμενοι καὶ ἐξιλεοῦντο.

Τὸ πρὸς πόσιν ὕδωρ ψυχρὸν ὃν κόπτει τὴν δίψαν καὶ ἔτι μᾶλλον ὅταν πίνηται κατ' ὀλίγον καὶ οὐχὶ ἀθρόον. Ὁ Ἀριστοτέλης λέγει ὅτι, ἐάν ἀγγεῖον πλήρες ὕδατος κρεμασθῇ ἐντὸς φρέατος εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐγγίξῃ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος τοῦ φρέατος, καὶ ἀφεθῇ νὰ ἐπινυκτερεύσῃ, νὰ μείνῃ δηλαδὴ ὕλην τὴν νύκτα, καθίσταται ψυχρότερον τοῦ προσφάτου.

Οἱ ἀρχαῖοι γεωργοὶ ἐθεώρουν, ὅπερ καὶ ἀληθές, ὅτι τὸ βρόχειον

ὕδωρ ὠφελεῖ περισσότερο τὰ φυτά, καὶ μάλιστα τὸ γινόμενον ἐν καιρῷ ἀστραπῶν.

Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη (πρ. 4) ἡ μεταβολὴ (ἢ ἀλλαγὴ) τῶν ὑδάτων εἶνε νοσώδης· ἐν ᾧ ἡ τοῦ ἀέρος οὐ νοσώδης. Καὶ περισσότερο εἶνε ἐπιβλαβὴς ἡ μεταβολὴ τοῦ ὕδατος παρὰ ἡ τῶν τροφῶν. Προσέτι ἡ μεταβολὴ τοῦ ὕδατος ἐπιφέρει πολλὰς φθειρας (ψεῖρας) εἰς τοὺς προηγουμένως ἔχοντας ταύτας. Διὰ ταῦτα ὁ ὁδοιπορῶν δὲν πρέπει νὰ πίνη τὸ προστυχὸν ὕδωρ· ἐάν ἀναγκασθῇ ἐκ δίψης, πινέτω συνάμα καὶ ὀλίγον ῥῶμι, ῥακὴν, οἶνον κλπ. Τὸ ἀκάθαρτον ὕδωρ καὶ μάλιστα τὸ φρεατικὸν ἐπιφέρει ἐνίστε ἐν τῇ κοιλίᾳ σαρκώδεις ὄγκους, ἰδίως εἰς τὰς γυναῖκας. Ἐάν εἰσδύωσιν ὕλαι ἀποπάτου εἰς φρέαρ, τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πινόμενον ἐπιφέρει τὸν τυφοειδῆ πυρετόν.

Ὁ Πλάτων (VII 2) λέγει ὅτι τὸ θερμὸν ὕδωρ καὶ ὁ σίελος τοῦ ἀνθρώπου φονεύει τοὺς ὄφεις.

Οἱ κάτοικοι τῶν θερμῶν κλιμάτων πίνουνσι περισσότερο ὕδωρ παρὰ οἱ τῶν ψυχρῶν· διὰ τοῦτο κατὰ τὰ ἐν χρήσει ποτήρια τὰ φέροντα πόδι εἰσι μικρότερα τοῦ δέοντος παρ' ἡμῖν, ἀρμόδια δὲ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ψυχρῶν καὶ ὑγρῶν κλιμάτων.

Ἐν ὕδατι καλὸν καὶ καθαρὸς ἀὴρ εἰσι τὰ ἄρθρα τῆς υγιείας.

Τὸ υγιεινότερον ὕδωρ εἶναι τὸ καλὸν πηγαῖον.

Προτίμα λοιπὸν τόπον πρὸς διαμονὴν τὸν ἔχοντα ὕδωρ καλὸν καὶ ἄερα καθαρὸν. Ἐάν μόνον ἐν τούτων ὑπάρχῃ, ὁ τύπος δὲν εἶνε υγιεινός. (διεξοδικώτερον ἰδὲ Συνεχδ. υγιεινὴν περὶ ὕδατος, καὶ Φυτῶν ἔτους Α' σελ. 124 καὶ 135.

Ἐν ὕδατι ἀνθρακοξοῦχον κοινῶς καλούμενον

Ἐν γκαζώζ.

Συνίσταται τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐξ ὕδατος καθαρῶς πηγαίου, κεκορεσμένου ἐξ ἀνθρακικοῦ ὀξέως ὑπὸ ἀναλογίαν συνήθως 1 μέρους πρὸς 5 ἢ 6 μέρη τοῦ δευτέρου κατ' ὄγκον. Ὅταν ὁμως τὸ τοιοῦτον ὕδωρ ἐξέρχεται ἐκ τῆς φιάλης καὶ κενῶται πρὸς πόσιν, τότε ἀπέρχεται καὶ χάνεται μέγα ποσὸν ἀνθρακικοῦ ὀξέως καὶ μόλις μένει διαλυμένον ἐν τῷ ὕδατι πρὸς πόσιν δύο μέρη μόνον αὐτοῦ. Οἱ χρώμενοι τούτῳ θεωροῦν ὡς ὠφέλιμον εἰς τὸν στόμαχον, ἀλλ' οἱ πλείστοι ἐπιθυμοῦσι μαθεῖν, ὁποῖα τις ἢ ἐνέργεια

αὐτοῦ· καὶ πρὸς τί ἰδίως χρησιμεύει· χάριν λοιπὸν τούτων ἐν συνόψει λέγομεν.

Τὸ ὕδωρ τοῦτο πινόμενον παρέχει γεῦσιν εὐάρεστον καὶ οὐχὶ πολὺ δρυμεῖαν· ὠφελεῖ ὡς τονωτικὸν τοῦ στομάχου, ὅταν οὗτος εἶναι χαλαρωμένος· ἐνεκα γραφικῆς καὶ καθεστηκυίας ζωῆς. Ὁφελεῖ προσέτι καὶ κατὰ τοῦ ἐμέτου καὶ τῆς ναυτίας, ὅταν ταῦτα δὲν προέρχωνται ἐκ φλογώσεως τοῦ στομάχου, ἀλλ' ἐκ νευρικῆς ταραχῆς, ὡς συμβαίνει εἰς τὰς ἐγκύους γυναῖκας.

Ὁφελεῖ ἰδίως τοὺς ἔχοντας αἱματώδη κράσιν, καὶ τοὺς χολερικοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ὠφελοῦν καὶ τὰ δροσιτικὰ ποτὰ.

Ἐν Ἑλλάδι ἔνθα ὁ στόμαχος ἐνεκα τοῦ κλίματος ὑπόκειται εἰς χαλαρώσεις καὶ δυσπεψίας πλέον ἢ ἐν τοῖς ψυχροῖς κλίμασιν, ἡ πόσις τοῦ ὕδατος τούτου ἐν καιρῷ φαγητοῦ μετὰ τοῦ οἴνου εἶναι ὠφέλιμος. Ὡσαύτως ὠφέλιμον εἶνε πινόμενον ἀπλοῦν, ἡ μὲ λειμονάδα, μετὰ τὸ φαγητὸν ἐν ὥρᾳ χωνεύσεως, ὅταν μάλιστα καὶ δίψα ὑπάρχῃ.

Εἰς τὸν διοργανισμὸν δὲν ἐπιφέρει δηλητηριώδη ἀποτελέσματα, ἐνῷ ὅταν τις εἰσπνεύσῃ ἀνθρακικὸν ὀξὺ δηλητηριάζεται. Ἐν τῷ πινομένῳ ὕδατι εὐρίσκεται μικρὰ ποσότης αὐτοῦ, ἥτις παρέχει μόνον ἐλαφρὰν τινὰ μέθην διαβατικὴν, καθόπερ συμβαίνει καὶ καὶ ὅταν τις πίνη καμπάνιον οἶνον· διότι καὶ οὗτος εἶνε κεκορεσμένος ἐξ ἀνθρακικοῦ ὀξέος.

Ἡ χρῆσις αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ γίνηται πάντοτε συνεχῆς· ἀλλὰ νὰ διακόπτηται ἐπ' ὀλίγον καὶ πάλιν νὰ ἐπαναλαμβάνηται· διότι ἔχει τὸ ἐλάττωμα νὰ συνειθίζῃ τὸν στόμαχον νὰ χωνεύῃ τῇ βοηθείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἄνευ αὐτοῦ ἐπιγίγνεται πλέον δυσπεψία, καθὼς συμβαίνει εἰς τοὺς πίνοντας πρὸ τοῦ φαγητοῦ καθ' ἕξιν ποσὸν τι ῥακίου.

Ἐὰν δὲ τὸ ἀνθρακοῦχον ὕδωρ προστεθῇ εἰς τὸν οἶνον, καὶ μάλιστα εἰς τὸν λευκὸν ἢ κίτρινον, ὁ οἶνος καθίσταται τονικώτερος, καὶ ὁ στόμαχος χωνεύει εὐκολώτερον.

Ἐὰν πρὸς κατασκευὴν λεμονάδας, ἀντὶ ὕδατος κοινοῦ, προστεθῇ ἀνθρακοῦχον ὕδωρ, τότε ἀποτελεῖται ἡ ἀ ν ρ α κ ο ὀ ξ ο ὕ χ ο ς λε μ ο ν ὀ δ α, ἥτοι λε μ ο ν ὀ δ α γ α ζ ῶ ζ α, ἥτις εἶνε τονικώτερον καὶ μᾶλλον δροσιτικώτερον ἔλου τοῦ διοργανισμοῦ.

Ἀτυχῶς ἡ τοιαύτη λεμονάδα κατασκευαζομένη ἐν ἐργαστασίοις γίνεται νοθευμένη. Ἐχει μὲν τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ, στερεῖται ὅμως ὑποῦ λεμονίου, καὶ ἀντ' αὐτοῦ μεταχειρίζονται τρυγικὸν ὀξὺ, ἢ θεικικὸν ὀξὺ, ὅπερ ἐπιφέρει βλάβας εἰς τὸν διοργανισμὸν,

καὶ κακὴν τὴν γεῦσιν. Διὰ τοῦτο προτιμητέα ἐστὶν ἡ ἀποχὴ τοῦ ἀμφιβόλου τούτου ποτοῦ.

Γ'. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ.

Μυολογία.

(Συνέχεια προηγουμένου).

Οἱ μῦς τῆς ἐκουσίας κινήσεως χρησιμεύουσι ὅτε μὲν νὰ παρέχωσιν, ὅτε δὲ νὰ ἐμποδίζωσι τὰς κινήσεις εἴτε εἰς μέρος τῶν στερεῶν τοῦ σώματος καὶ τῶν ὑγρῶν, εἴτε ὅλου τοῦ σώματος κατὰ τὰς περιστάσεις. Κατὰ δύο τρόπους ἐνεργοῦσιν· οἱ μὲν ἔχουσιν ἐπίσης προσκεκολλημένας τὰς δύο ἄκρας αὐτῶν, καὶ ἐνεργοῦσιν ἐπίσης ἐξ ἐκάστης τούτων· οἱ δὲ ἔχουσι προσκεκολλημένην τὴν μίαν ἄκραν μᾶλλον τῆς ἄλλης, ἥτις εἶνε πολὺ εὐκίνητος.

Οἱ πλεῖστοι τῶν μυῶν εἰσὶ διπλοὶ δεξιοὶ καὶ ἀριστεροὶ· εἰσὶ τινες μόνοι, τούτων οἱ κυριώτεροι εἰσὶ τὸ διάφραγμα καὶ οἱ σφιγκτῆρες.

Ἐν γένει οἱ μῦς χρησιμεύουσι πρὸς τὰς κινήσεις τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος, καλύπτουσι τὰ ὀστέα, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἰσὶ προσκεκολλημένοι, καὶ παράγουσι τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν τοῦ σώματος καὶ τὰς διαφόρους κινήσεις.

ὑπάρχουσι καὶ μῦς μὴ συντελοῦντες πρὸς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ σώματος, ἀλλ' εἰς ἐσωτερικὰς λειτουργίας τῆς θρέψεως καὶ τῆς κινήσεως, ἥτοι τῆς φυτικῆς ζωῆς. Ἀλλ' ἐνταῦθα ὁ λόγος ἐστὶ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν μυῶν, οἵτινες εἰσὶν ὑπὸ τὸ δέρμα, εὐρίσκονται εἰς τὰ αἰσθητήρια, εἰς τὸν σκελετὸν, καὶ εἰς τὸν λάρυγγα, συστέλλονται προαιρετικῶς, καὶ συντείνουσιν εἰς τὰς ζωϊκὰς ἐνεργείας· παρέχουσι παντοίας κινήσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ἰδίους μῦς.

Οἱ ἐξωτερικοὶ μῦς συστέλλόμενοι ἀλλάζουσι σχῆμα καὶ ὄγκον, ὅπερ φαίνονται διὰ τοῦ δέρματος, διότι εἰσὶ προσκεκολλημένοι ὑπ' αὐτό.

Οἱ ἐξωτερικοὶ μῦς οὐ μόνον κινεῖνται κατὰ προαίρεσιν, ἀλλὰ καὶ ἄνευ προαιρέσεως, διατιθέμενοι ἐξ ἡθικῶν αἰτίων. Ὅθεν

ἡ διάφορος στάσις τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἡ διάφορος μορφή αὐτῶν ἐκφράζει καὶ τὰς προαιρετικὰς καὶ τὰς ἡθικὰς διαθέσεις.

Ἐκ τίνων ὕλων συνίστανται οἱ μῦς.

Ἡ κάστος μῦς σύγκειται ἐκ δεσμίδων νηματωδῶν ἰνῶν. Πᾶσα δὲ ἰς ἀποτελεῖται ἐκ σφαιριδίων, τὰ ὁποῖα χυμιστὶ καλοῦνται ἰνικὴ, καὶ συγκρατοῦνται διὰ τῆς συσταλτικῆς δυνάμεως. Ἡ ἰνικὴ εἶνε ἡ κυρίως θρεπτικὴ ὕλη τοῦ κρέατος· μεταξὺ τῶν δεσμίδων τούτων τῶν ἰνῶν ἐνυπάρχουσι καὶ ἄλλαι ὕλοι ἰδίας φύσεως, οὐχὶ ὅμως καὶ θρεπτικαὶ πολὺ· τοιαῦται εἰσιν ἡ πηκτικὴ (ζελατίνη), ἥτις εἶνε ὁ κυψελώδης ἰστός, ὅστις συγκρατεῖ τὴν μένιν τὰς τῶν ἰνῶν δέσμας, τὸ λεύκωμα, τὸ πᾶχος, τὸ δισμύωμον καὶ ὁ ὀρρός, ὅστις ἔχει ἐν διαλύσει διάφορα ἄλατα. Περὶ ἐκάστου τούτων διελάβομεν, ὅταν ὠμιλήσαμεν περὶ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως τοῦ ζώμου τοῦ κρέατος (ιδὲ Φοῖβον ἔτους Ε'. σελ. 81). Τοῦτο μόνον ἤδη λέγομεν, ὅτι τὸ κρέας, ὅταν ὀλίγον γίνηται πυκνότερον καὶ σκληρότερον, καὶ ὅταν ἐπὶ πολὺ διαρκῶς βράζῃ ἐν ὕδατι, καθίσταται μαλακώτερον· οὐδέποτε δὲ ἡ ἰνικὴ διαλύεται ἐν τῷ ὕδατι· διότι εἶνε ἀδιάλυτος ἐν αὐτῷ, μόνον ἡ πηκτικὴ καὶ τὰ ἄλλα συστατικὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον διαλύονται ἐν τῷ βράζοντι ὕδατι καὶ ἀποτελοῦσι τὸν ζῶμὸν τοῦ κρέατος, ὅστις, ὡς εἵπομεν, δὲν εἶνε πολὺ θρεπτικός.

Τὸ ὠμὸν κρέας ἔχει χρῶμα ἐρυθρόν, διότι αἱ ἴνες αὐτοῦ ἐμπεριέχουσι χρωματιστικὴν ὕλην ἰδίας φύσεως, διαφέρουσαν τῆς αἵματινῆς, ἥτοι τῆς τοῦ αἵματος ἐρυθρᾶς ὕλης· ἀνευ τῆς χρωματιστικῆς ὕλης αἱ ἴνες ἔχουσι χρῶμα ὑπόλευκον. Ἡ ὕλη αὕτη εἶναι ὀλιγώτερον ἐρυθρὰ εἰς τὸ μικρὰς ἡλικίας κρέας, καὶ εἰς τοὺς ἀναιμικούς· εἶνε καλῶς ἐρυθρὰ εἰς τὴν ὥριμον ἡλικίαν καὶ εἰς τοὺς ῥωμαλαίους. Ἐρυθροῦται ἔτι μᾶλλον τὸ κρέας, ὅταν ἐκτεθῇ εἰς τὸν ἀέρα ἐνεκεν τοῦ ὀξυγόνου, διαρκέστερον ὅμως ἐκτεθὲν καθίσταται μέλαν.

Τὸ κρέας ὠμὸν συνθλιβόμενον σφόδρα, ἀφ' οὗ κατὰ κρεουργηθῇ, (κομματιασθῇ) παρέχει ὑγρὸν ἐρυθρόν, ὃξὺ, ὃπερ συνίσταται ἐκ λευκώματος, γαλακτικοῦ ὀξέος, ἀλάτων, ὁμοζώμου κλπ., πάντα δὲ ταῦτα εἰσι πολὺ θρεπτικά, εἰσὶν ὅμως τονικά, καὶ κακῶς τινὲς μεταχειρίζονται τοῦτο πρὸς ἀρρώστους πρὸς θρέψιν.

Ὁ ἀριθμὸς ὕλων τῶν μῶν τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου εἶνε

περὶ τοὺς 400. Ὁ Σωσιέρος ὀρίζει τούτους εἰς 268. Ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τοῦ βάρους τοῦ σώματος συνίσταται ἐκ μῶν.

Δ'. ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ.

Περὶ παρωνυχίδος (καλαγκαθίου).

Ἐπὶ τῶν φαλάγγων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς γίνεται ἐνίοτε οἰδήμα φλογιστικὸν ὡς εἶδος δοθηῆνος (καλογήρου), τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται κατὰ βῆθος εἰς τὸν κυψελώδη ὑπὸ τὸ δέρμα ἰστὸν, καὶ ἔτι βαθύτερον μέχρι περιosteού, ἀπολήγει εἰς πύσιν γαγγραινώδη καὶ ἐνίοτε εἰς νέκρωσιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀστέου. Ἀμα τῇ ἐμφανίσει ἀρχίζουσι πόνοι δρυμεῖς, ἀνυπόφοροι μετὰ νυγμῶν ἰσχυρῶν· ἐὰν μὲν εἰς τὴν διάκρισιν τῆς φύσεως συνήθως τὴν τετάρτην ἡμέραν ὠριμάζει καὶ ἀνοίγει αὐτομάτως· ἄλλοτε τοῦτο γίνεται τὴν ἐβδόμην. Ἀλλ' οἱ πόνοι ἐξακολουθοῦσι δρυμεῖς, τὸ πύον ῥέει, γίνεται μεγάλη ὀπὴ βλαθεῖα, ἡ σὰρξ εἶνε μελανή, περὶ δὲ τὴν 14 ἡμέραν ἐπουλοῦται.

Πρὸς ἀσφαλεστέραν θεραπείαν δὲν πρέπει νὰ διχασθῇ χειρουργικῶς. Ἀλλ' ἀμα τῇ ἐμφανίσει νὰ ἐπιτεθῇ ἀλοιφὴ συνιστάμενη ἐξ 20 κόκκων ἐκχυλίσματος πατρικῆς (ζαντικῆς), 20 κόκκων ἐκχυλίσματος εὐθαλίας (μπελλοδίνης), 20 κόκκων ἐκχυλίσματος κωνείου (τσικούτας), 20 κόκκων ὀπιου (ἄφρονίου) καὶ 4 δοξαμίων ἀλοιφῆς σπέρματος κήτους. Ὅταν ἀνοίξῃ, πάλιν χρῶν τὴν ἰδίαν ἀλοιφήν, ἐπιθέτων ταύτην ἐπὶ ξαντοῦ (μοτοῦ) πρωτὶ καὶ ἐσπέρως. Πλύνεται δὲ ἡ πληγὴ διὰ βάλαντος πατρικῆς μετὰ ἑστου ποσοῦ ὕδατος μεμιγμένου.

Ὡσαύτως ταχέως θεραπεύεται διὰ τῆς ἐπιθέσεως καὶ τῆς ἐξῆς σκευασίας.

Λάβε κόνεως πατρικῆς δοξαμίων ἑν, μέλιτος δρομίου 4, ἀνὰ μίξον, καὶ ἐπίθεε κατ' ὀλίγον ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέρους καὶ κάλυψον διὰ βάλαντος ἢ ξαντοῦ, καὶ ἐπαναλαμβάνε τὴν ἐπίθεσιν κατὰ δύο ὥρας. Ἡ φλόγσις διαλύεται καὶ ἡ θεραπεία γίνεται ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν.

Θεραπεύεται καὶ οἱ πόνοι πρᾶννται περισσότερον, ἐὰν ἐπιτεθῇ ἐπ' αὐτοῦ κόνις ῥίζης σκολίμβρου μεμιγμένη μετὰ μέλιτος. Ὡσαύτως ὠφελεῖ καὶ ὁ ὀπὸς τῆς γλωφῆς ῥίζης τοῦ σκολίμβρου. Τὴν ῥίζαν ταύτην οἱ ἐμπειρικοὶ ὀνομάζουσιν καλαγκαθόχοτον.

Καὶ τὸ γάλα τοῦ φλόμου (τιθυμάλου) ἐνσταζόμενον θεραπεύει. Τινὲς ἐμπειρικοὶ θεραπεύουσι τοῦτο δι' ἐπιθέσεως τῆς σαρκὸς βραχίου λίμνης. Σχίζουσι τοῦτον, ἐξάγουσι τὰ σπλάγχνα, πασπαλίζουσι τὴν σάρκα διὰ κόνεως ζαχάρου, καὶ ἐπικαλύπτουσι τὸ πάσχον μέρος.

Τινὲς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πάθους θεραπεύουσιν οὕτω· διατρυπῶσιν ὦδον, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ θέτουσι τὸν πάσχοντα δάκτυλον, καὶ ἅμα θερμανθῇ ὁ δάκτυλος, ἐξάγουσι τοῦτον. Τοῦτο ποιοῦσι δις καὶ τρίς καὶ ἡ θεραπεία ἐπέρχεται.

Ἀπόφρυγε τὴν ἐμβροχὴν τοῦ πάσχοντος μέρους διὰ ὕδατος. Τὴν πάσχουσαν χεῖρα διατῆρει ἀνυψωμένην.

Περὶ Κίρσου.

Καλεῖται καὶ ἰξίς, ἰξία καὶ αἵματφυλοβοίστασις, καθ' ἴπποκράτην.

Προέρχεται ἐκ διαρκoῦς διαστολῆς φλεβὸς ἕνεκεν ὑπεροχῆς αἵματος ἐν αὐτῇ. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καταλαμβάνει τὰ σκέλη καὶ τὰς κνήμας· ἀποτελεῖ ὄγκον μαλακὸν, ἐπιμήκη, ὑπομέλανα, ἀνώδυνον, καὶ ὑποχωροῦντα εὐκόλως ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ δακτύλου, καὶ ἀναφινόμενον ἅμα τῇ ἄρσει αὐτοῦ.

Ἐάν ὥσι πολλοὶ καὶ μεγάλοι κυρτοί, ἀποτελοῦσι πῆθος, παρέχον ὀδύνας καὶ δυσχερεῖας· ἐνίοτε φλογίζονται, ἐλκοῦνται, διαρρήγνυνται καὶ αἱμορραγίαι γίνονται.

Θεραπεύεται ἡ μετριάζεται τὸ πάθημα δι' ἐπιθέσεως αἰοιφῆς ἐκ πταρνικῆς. Γίνεται αὕτη παρὰ φαρμακοποιοῦ οὕτω·

Λάβε ἐκχυλίσματος πταρνικῆς (ἀρνικας) κόκκους 20

Κόνεως ὀπίου » 10

Ἀλοιφῆς σπέρματος κοίτου; δρ. 2

μίξον κατὰ τέχνην.

Ἀλλὰ καὶ ἡ μεθοδικὴ πίεσις ἀνακουφίζει καὶ θεραπεύει ἐνίοτε, διαρκῶς γιγνομένη.

Ἐπισυμβαίνουντι κισοὶ εἰς τὰς ἐγκύους γυναῖκας, εἰς τοὺς ἰσταμένους πάντοτε ὀρθοὺς καὶ διαμένοντας ἐν ὕγρασι.

Θεραπεία τοῦ ὀσπασμωδικοῦ βηχὸς.

Θὲς 15 ἕως 20 δράχμια γλυκερίνης ἐντὸς μικροῦ πηλίνου ἀγγείου καὶ διαθέρμκνον διὰ λάμπας οἰνοπνεύματος μετ' ὀλίγον

παράγονται πολλοὶ ἀτμοὶ, οἵτινες εἰσπνεόμενοι ἐπιφέρουσι μεγάλην ὠφέλειαν κατὰ τοῦ συνεχoῦς βηχὸς τῶν καταρροϊκῶν, τῶν φθισικῶν, κλ. Τοῦτο συστάινει ὁ καθηγητὴς γάλλος Τρίστωρ· πειρατέον.

Ε'. ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ Βενζόης.

Ἡ Βενζόη εἶνε ῥητινώδης ὕλη, ἥτις ἐκκρίνεται ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ δένδρου βελζὸτ καλουμένου, φυομένου ἐν Κορίνθῃ, Σουμάτρᾳ ἐν Ἰάβα, Σιάμη καὶ ἀλλαχοῦ τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ. Διαχαράττουσι τὸν φλοιὸν τοῦ δένδρου καὶ ἐκρέει ἡ ὕλη καὶ συλλέγεται, ἀποξηρανθεῖσα καθίσταται στερεὰ ἀμυγδαλυειδῆς, ὀγκώδης, χρώματος ἐξωτερικῶς μελανοῦ, ἐσωτερικῶς ὑπολευκοῦ, στιλπνοῦ· παρέχει ὁσμὴν εὐάρεστον ἀρωματικὴν, ἥτις θεωρεῖται ὡς ἡ τερπνοτέρα παντὸς ἄλλου ἀρώματος. Ὑπάρχει καὶ ἄλλο εἶδος βενζόης, ἡ κοινὴ βενζόη, ἥτις ἐκτὸς καὶ ἐντὸς εἶνε μελανή, ἄοσμος, ἀκάθαρτος, μεμιγμένη μετ' ἄλλων ῥητινῶν.

Ἡ καθαρὰ Βενζόη συνίσταται ἐκ τριῶν στοιχείων, ἐκ ῥητίνης, ἐξ ἐλαίου πτητικοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ὀξέος, καλουμένου Βενζοϊκοῦ ὀξέος, τὸ ὁποῖον ἔχει γεῦσιν ἀρωματικὴν. Ἐπιτεθεῖσα ἐπὶ διαπύρων ἀνθράκων, ἀφανίζεται ταχέως καὶ διαχύει καπνὸν εὐώδη, λευκὸν καὶ πυκνόν· ὁ καπνὸς οὗτος εἶνε τὸ βενζοϊκὸν ὀξύ, τὸ ὁποῖον γίνεται στερεόν, ἐάν ὁ καπνὸς οὗτος συλλεχθῇ ἐντὸς ψυχροῦ ἀγγείου· ἔχει χρῶμα λευκὸν καὶ καλεῖται ἄνθος τῆς Βενζόης.

Τὸ πτητικὸν ἔλαιον καὶ τὸ βενζοϊκὸν ὀξύ διαλύονται εἰς τὸ οἶνονπνευμα, εἰς τὸ ὄξος καὶ τὸ ἔλαιον.

Ἐκ τῆς βενζόης γίνονται πολλὰ σκευασία χρήσιμα εἰς τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν μυρεψικὴν. Ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ὡς διεγερτικὴ καὶ ὠφελεῖ κατὰ τῶν παθήσεων τῶν ὀργάνων τῆς ἀναπνοῆς (τοῦ πνεύμονος), ἰδίως ὠφελεῖ κατὰ τοῦ χρονίου βρογχίτου καὶ τοῦ ὑγροῦ ἁσθματος. Χρήσιμος πρὸς ταῦτα γίνεται τοῦ ἀνθρώπου τῆς Βενζόης. Ἐν τῇ μυρεψικῇ κατασκευάζονται διάφορα βόμματα ἀρωματικὰ λίαν εὐώδη· τὸ οἶνονπνευματώδες βόμμα τῆς Βενζόης, ἐξ οὗ γίνεται τὸ εὐώδες παρθενικόν γά-

λα, περί οὗ ἔδε Φωτὸν ἔτος Α', σελ. 72. Γίνεται τὸ ἀρωματικὸν ὄξος, περί οὗ ἔδε Φωτὸν ΣΤ', σελ. 171 κλ.

Εἰς τὸ ἐμπόριον πωλεῖται ὑπὸ τὸ ὄνομα Βενζόνη ἡ μοσχολίθων, μίγμα ἔχον μικρὸν ποτὸν Βενζόνης καὶ συνιστάμενον ἐκ διαφόρων εὐωδῶν βλαστάμων, μεταχειρίζονται τοῦτο πρὸς θυμιάσμα. Ἡ χρῆσις τοῦ θυμιάματος εἶνε ἀρχαιοτάτη· διότι ὑπάρχει ὠφέλιμον τῇ ὑγιείᾳ· καταστρέφει τὰ μύετμα, καὶ διεγείρει τὰς τοῦ σώματος δυνάμεις· διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς διδάσκει τοὺς Ἑβραίους τὴν κατασκευὴν θυμιάματος, καὶ ἐπιβάλλει ταύτην πρὸς Θεοῦ διαταχθεῖσαν. Ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς Πηλαιᾶς λέγει τῷ Θεῷ εἶπε τῷ Μωϋσῇ λάβε στακτὴν, ὄνυχα καὶ χαλδάνην, λίθον καθαρὸν καὶ ποιήσης θυμίαμα κατὰ τὴν τέχνην τοῦ μωρεψοῦ, μίξον καὶ θές τὴν κόπιν τοῦτου πρὸς θυμίαμα.

Ζ'. Ἀσπῆρεια τῆς Σελήνης ἐπὶ τῶν φυτῶν.

Κατόπιν τῶν ἐκτεθέντων περὶ τῶν ιδιοτήτων τοῦ φωτός τῆς πανσελήνου δῆλον γίνεται ὅτι τοῦτο μεγάλην καὶ σημαντικὴν ἐπήρειαν ἔχει ἐπὶ τῶν φυτῶν.

Παρατηρήθη ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὅτι τὸ φῶς τῆς πανσελήνου τῆς συμπίπτουσης γενέσθαι κατὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν, καὶ κατὰ τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον. ὡς ἐν προηγουμένοις ἐλέχθη, ἐπηρεάζει μεγάλως ἐπὶ τῆς καρποφορίας καὶ ὑγιείας τῶν φυτῶν. Τοῦτο ἐπεβεβαιώσαν καὶ πολλοὶ τῶν φυσικοῖστορικῶν εὐρωπαϊῶν ἐν οἷς οἱ Τσάλδος, Ἰονσον, καὶ Ἀριστον· παρατήρησαν ὅτι τὰ ζωρεῖα, ἔνθα διατηροῦνται ἐνυδρὰ ζῶα, τὰ ὅποια ἔχουσι τὰς παρειὰς ὑελίνους, καλύπτονται κατὰ τὰς συμβαινούσας πανσελήνους ἐν τῇ ἰσημερίᾳ ὑπὸ πυκνοῦ εὐρώτος (μούχλας), ὅταν ταῦτα προσβάλλωνται ὑπὸ τοῦ σεληνιακοῦ φωτός· σημεῖον τοῦτο τῆς σηπτικότητος τοῦ φωτός τῆς Σελήνης.

Υγρὰς καὶ σηπτικῆς οὗτης τῆς πανσελήνου, ξηρὰς καὶ ζωογόνου οὗτης τῆς νέας σελήνης, ἔπεται ὅτι ἐπὶ τῆς γεωργίας μεγίστην ἐπήρειαν ἔχει ἡ σελήνη. Διόπερ πολλὰ εὐλογα καὶ κινήματα μεγάλης πείρας ἀναφέρουσιν οἱ ἀρχαῖοι, ὧν περ καὶ οἱ νεώτεροι ἀνεγνώρισαν.

Ἐν Γαλλίᾳ, καίτοι ἡ σελήνη φωτίζει πλησιώτερον καὶ ἡ ἐπήρεια αὐτῆς εἶναι μετριωτέρα, ἀνεγνώρισαν ἤδη ὅτι τὸ φῶς ταύτης κατ' ἐποχὰς τινὰς τοῦ ἔαρος ἐπηρεάζει ἐπὶ τῆς ὑγιείας τῶν

νεαρῶν βλαστῶν, καὶ ἐνίοτε καταστρέφει τούτους διὰ τῆς ἐπιγιννομένης πάχνης. Παρατήρησαν ὅτι, ὅταν συμπέσῃ γενέσθαι πανσελήνης 4 ἡμέρας μετὰ τὴν ἰσημερίαν τοῦ Μαρτίου, καὶ ἡ νύξ ᾔνη αἰθρία καὶ νήμεος, ἐπιγίγνεται πάχνη δρυμιτάτη κατακρίουσα τὰς βλάστας καὶ ποιοῦσα ταύτας ἐρυθράς, αἵτινες τὴν ἐπιούσαν τῇ προσβολῇ τοῦ ἡλίου μακρίνονται καὶ καταστρέφονται. Τοῦτου ἐνεκεν καλοῦσι τὴν τοιαύτην πανσελήνην La lune rousse· σελήνην ἐρυθράν. Τ' αὐτὸ ἀναγνωρίζουσιν ὅτι συμβαίνει κατὰ τὴν 12 Ἀπριλίου καὶ τὴν 20 Μαΐου κλπ., ὅταν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας συμπέσῃ πανσελήνης κλπ. ὅτε καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης εἶνε λαμπρότερον διὰ τὸ περίγειον αὐτῆς. Οἱ γάλλοι ἐξηγοῦσι τὸ ἔκτατον τοῦτο φαινόμενον εἰς τὸ μήπω κεκορησμένον τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἐκ τῆς ἡλικίης θερμότητος, οὗτης τὴν ἡμέραν τότε πολλῆς, τὴν δὲ δύσιν τοῦ ἡλίου διαδέχεται ἐκ τοῦτου ψυχρός, ὅπερ τοσοῦτον ψυχρότερόν ἐστιν ὅσον ὁ οὐρανὸς αἰθριος καὶ νήμεός ἐστι, καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης ἰσχυρότερον.

Οἱ ἀρχαῖοι οἵτινες ἐμβριθέστερον καὶ φυσικώτερον ἐμελέτουν τὰ τῆς φύσεως φαινόμενα καὶ τὴν ἐπήρειαν τῶν οὐρανίων σωμάτων ἐπὶ τῆς γῆς διηρῶνουν, ἀνεγνώρισαν ὅτι ὑπὸ τὸ ἑλληνικὸν κλίμα ἡ πανσελήνης, εὐρισκομένης τῆς σελήνης ἐν τῇ περιγείῳ θέσει, καὶ συμπίπτουσης ἐν πανσελήνῳ τῆς ἀνατολῆς ἢ τῆς δύσεως τινῶν τῶν μεγάλων ἀστέρων, ἐπιφέρει βλάβας καὶ καταστροφὰς εἰς τὰς βλάστας, τὰ ἄνθη καὶ τοὺς νεαροὺς καρπούς· διότι ἡ ἐπήρεια τοῦ φωτός τῆς σελήνης ἐπιφέρει τότε δριμυτέρην πάχνην ἢ πύχον· π. χ. παρ' ἡμῖν κατὰ μῆνα Μαΐου αἱ ἐλαίαι καὶ αἱ ἕμπελοι ἄρχονται δένειν τοὺς καρπούς αὐτῶν. Ἐὰν συμπέσῃ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τῶν Πλειάδων, γιγνομένην τὴν 21 Μαΐου, καθ' ἣν μετὰ μίαν ἡμέραν (τὴν 22 Μαΐου) γίνεται ἡ δύσις τοῦ Ἀρκτούρου ἢ καὶ μέχρι 4 ἡμερῶν μετὰ ταύτην, γενέσθαι πανσελήνων, ἐπισυμβαίνει ἐπὶ τῆς γῆς τοσοῦτον δριμύτης πάχνη, οὗσης ἐννοεῖται αἰθρίας καὶ νημέμου νυκτός, ὥστε καταψύχει καὶ ἀποξηραίνει πάντας τοὺς καρποφόρους βλαστοὺς τῶν τε ἐλαίων καὶ ἁμπελών, καὶ ἐπιγίγνεται μεγάλη ἀκαρπία. Τ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν ἀνατείλῃ ἐν πανσελήνῳ ὁ Ἄετος, ὅπερ γίνεται τὴν 18 Μαΐου ὡς καὶ ὅταν δῦν. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ πανσελήνης κατὰ τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον (9 Ἰουνίου), ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀνατολῆς τοῦ κυνός, ἥτις γίγνεται κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου(α), ἐπισυμ-

(α) Ἄμα ὁ κύων ἀνατείλῃ, ἀφανῆ τινα γίνονται πτηνὰ, ἀπερδύοντες ἀναφαίνονται· τοιαῦτα εἰσὶν ἡ οἰνάνθη (μπεκατσῶνι), αἰγιθαλός ὁ (μελισσοφάγος), ἡ φαλαρίς (καλογορηά) κλπ.

θαίνει δροσόπαγος μετά τινος ομίχλης, ἐξ ὧν ἀποξηραίνονται αἱ ῥάγες τῶν ἀμπέλων, καὶ οὐδέως αὖξονται καλῶς, ἢ ὑφίστανται ἐρυσίθην, ἥτις τὰ μάλιστα γίνεται ἐπὶ τῶν κειμένων εἰς πεδιάδας καὶ κοίλους τόπους, ἥτοι καθύγρους, ἐκ δὲ τούτων καταστρέφεται ἡ συγκομιδὴ. Ἐάν ὅμως συμπέσῃ νὰ μὴ γείνη πανσέληνος κατὰ τὰς ἀνατολάς τῶν ἀστέρων τοῦ Ἀετοῦ καὶ τοῦ Κυνός, ὁ δὲ καιρὸς εἶναι αἰθριὸς καὶ γαληνιαῖος, τότε γίνεται εὐφορία, διότι ἐκ τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαιρᾶς πίπτει ὁρόσος ἐπωφελής.

Ἐάν τὴν 17 Ἰουλίου, καθ' ἣν ἀνατέλλει ὁ ἀστὴρ Ὠρίων, συμπέσῃ νὰ ᾔηε πανσέληνος, τότε συμβαίνουναι καταιγίδες, τρικυμῖαι, καὶ ἄλλαι ἀτμοσφαιρικαὶ ταραχαί.

Διὰ τοιούτων ἐμβριθῶν παρατηρήσεων μετεωρολογικῶν πολλοὶ τῶν ἀρχαίων σοφῶν, ὑπολογίζοντες τὰς ἐποχὰς τῆς πανσελήνου καὶ τῆς ἀνατολῆς τῶν διαφόρων ἀστέρων κλ. προσέφετεον καὶ προέλεγον περὶ μελλόντων γεγονότων ἐξαρθωμένων ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως, προσέλεγον περὶ μελλουσῶν ταραχῶν ἀτμοσφαιρικῶν, περὶ βροχῆς καὶ ἀνέμων, περὶ πολυκαρπίας ἢ ἀκαρπίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς κλ. Πολλὰ εἰσὶ τὰ περὶ τούτων ἱστορήματα, ὧν τινὰ ἐν βραχεὶ θέλομεν ἀκολουθῶς ἀφηγηθῆ.

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ οἰκονομία γίνεται ἐν τῇ ὑγείᾳ.

Ὅταν τις νοσῇ, ζημιούται τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας του ἔσθδα, δαπανᾷ ἀφειδῶς εἰς ἱατρὸν καὶ εἰς φάρμακα, καὶ εἰς τὰ τῆς διαίτης, κλπ.

Ὁ μᾶλλον πτωχὸς νοσῶν, ἐάν δὲν πληρῶνῃ ἱατρὸν, ἀλλὰ μόνον φάρμακα καὶ τὰ τῆς διαίτης, κατὰ μέσον ὅρον δαπανᾷ δύο δραχμὰς καθ' ἑκάστην. Τὸ ποσὸν τοῦτο αὖξεται ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς τάξεως τοῦ νοσοῦντος καὶ δύναται νὰ φθάσῃ ἢ καθ' ἡμέραν δαπάνη μέχρι τῶν 30 δραχμῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ γαστρομαργία γίνεται πρόξενος καθημερινῆς μεγάλης χρηματικῆς δαπάνης, μεθ' ἧς παρακολουθεῖ προκαλουμένη καὶ ἡ νόσος ἐκ τῆς πολυφαγίας.

Ἡ διατήρησις λοιπὸν τῆς ὑγείας εἶνε ἡ βῆσις τῆς οἰκονομίας. Ἡ διατήρησις αὕτη γίνεται διὰ τῆς ἀναγνώσεως καὶ μαθήσεως τῶν ὧσων ὠφελοῦσιν ἢ βλάπτουσι τὴν ὑγίειαν. Ἡ μικρὰ λοιπὸν δαπάνη πρὸς κτῆσιν τῶν ταῦτα διδασκόντων καὶ καθοδηγόντων συγγραφεῶν παρέχει μεγάλην οἰκονομίαν, καὶ ὅστις φειδωλεύεται πρὸς τὰ μικρὰ ταῦτα, δαπανᾷ πλεονεξία, ὅταν ἀρρώστησῃ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝ Τῷ ΣΤ'. ΤΟΜῳ ΤΟΥ ΦΟΙΒΟΥ

A.		Ἐμετικὸν ἰδιότητες	122
Ἀγγελικῆς ῥίζα	93	Ἐμέτου θεραπεία	107
Ἀδηλος διαπνοή	113, 135	Ἐμφολισμὸς κτηνῶν	61
Ἀεροστάτου διεύθυνσις	31	Ἐντεροκήλης θεραπεία	87
Λίτεια θανάτου νοσοῦντων	158	Ἐπαινούμενος τί ποιῇ	45
Ἀλατος χρησιμότης	148	Ἐπιληψίας θεραπεία	70
Ἀλγιδῶν τί ἐστὶ	178	Ἐπίπλων δά'ισμα	175
Ἀλευρα ἔχοντα ὕδωρ	176	Ἐπίσχεσις νοστοποιοῦ ὕλης	199
Ἀλευρα παρ' ἀρχαίους	51	Ἐρεθισμὸς τί ἐστὶ	139
Ἀμμονιακοῦ ἀλατος ἰδιότητες	138	Ἐρύθημα	27
Ἀμβάχρου ἰδιότητες	155	Ἐρυσιπέλατος θεραπεία	64
Ἀνθίων διατήρησις	47, 111	Ἐριάλτου θεραπεία	107
Ἀννιζέτης ποτοῦ κατασκευὴ	110	Z.	
Ἀντισηπτικῶν ὑλῶν ἀριθμὸς	175	Ζάχαρις ὡς ἱατρικὴν	72
Ἀόρατος κόσμος	1	H.	
Ἀποβολὴ νοστοποιοῦ ὕλης	81, 97, 113, 129	Ἡθικαὶ διαθέσεις ἀνθρώπου	140
Ἀπορρόφησης μiasμάτων	34	Ἡλεκτρ. ἐνέργ. ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου	64
Ἀρεταὶ σώματος, ψυχῆς	96	Ἡλεκτρικοῦ φωτὸς ἐνέργεια ἐπὶ τῶν φυτῶν	173
Ἄρτου κατασκευὴ καὶ ἰδιότης	67, 83	Ἡλεκτροῦ γνησίου διάγνωσις	96
Ἄρχων καὶ λαὸς	14	Ἡλικίας ἀποτελέσματα	44
Αὐτοχειρίας θεραπεία	114	Ἡλιος ἐπὶ τῆς βλαστήσεως	171
B.		Θ.	
Βανιλίας ἰδιότητες	168	Θυμίαμα	18
Βασιλεὺς βουλγαρίων	162	I.	
Βενζίνης ἰδιότητες	187	Ἰατροῦ καθήκοντα	29, 108
Βένου ἰδιότητες	169	Ἰατρῶν ἀριθμὸς	171
Βηχὸς θεραπεία	186	Ἰδρὼς κρίσεως	171
Βερνάρδου ἐπιστολὴ	15	Ἰδρωτὸς θεραπεία	135
Βλάστησις ἐξ Ἡλίου	171	Ἰδρωτὸς ποδῶν θεραπεία	155
Βρωμιούχου ποτάσεως χεῖσις	174	Ἰνικὴ ἐν τῷ αἵματι ἐν φλογίῳ	82
Γ.		K.	
Γάλα γυναικείον		Καταληψίας θεραπεία	
Γάλακτος ὠφέλεια καὶ βλάβη	4	Κατάψυξις ἀνθρώπου	168
Δ.		Κρέατος κόνις πρὸς εὐτραφίαν	3
Δέρμα ἀνθρώπου	18, 33	Κρέατος συστατικά	184
Διαφύρησις	98	Καπνὸς κατασκευὴ	43, 59
Διοθερίτου θεραπεία	175	Κεφαλὴ σκελετοῦ	6
Δίψα	179	Κητὸςπερμα	155
Δολμάδων κατασκευὴ	124	Κισσοῦ θεραπεία	185
Δυσεντερίας θεραπεία	41	Κίσσης θεραπεία	20
Δυσπνοίας θεραπεία	108	Κληρονομικὰ πάθη	160
Ε.		Κρομμύων χρῆσις	160
Ἐγγελος	149	Κρανίον ἀνθρώπου	32
Ἐκζέματος θεραπεία	39	Κρανιοσχοπία	23
Ἐκκρίσεις ἀνθρώπου	66	Κρίσις τί ἐστὶ	179
Ἐκχύμωσις	26	Κῶλα κάτω, πόδες	103
Ἐλμὸς ἐξ ἥπατος	175		

Λ.	1	Πτηνῶν ἐγκλείστων τροχαί	46
Λεμονίου θεραπευτικὴ δύναμις	27	Πώγωνος ἐπήρεια	45
Λεμονιάδα ἀνθρακοῦχρος	182	Πυρετός τί ἐστὶ	174
Μ.		Ρ.	
Μαγειρικά	13, 75, 94, 139	Ῥαφαὶ ὁστών	118
Μαστὸς γυναικὸς	20	Ῥίξαι βαφῆς ἐρυθρᾶς	47
Μελάνη πρὸς γραφὴν	13	Σ.	
Μεταλλοθεραπεία	8	Σελήνης ἐπήρεια	90, 105, 128, 139, 155, 169, 188
Μέλιτος ιδιότητες	134	Σελήνου ιδιότητες	134
Μελιζάνας ιδιότητες	134	Σεληνιακοῦ φωτὸς ιδιότητες	157
Μέτρα καὶ σταθμὰ ἀρχαῖα	78	Σινάπεως ιδιότητες	99
Μητρομανίας θεραπεία	40	Σῖτος ὁρεπτικὸς	35
Μητρορραγία	42	Σπληνότηκτα	43
Μιασμμάτων ἀποδόλη	65	Σπόγγων καλλιέργεια	63
Μιασμάτων εἰσαγωγή εἰς τὸν ἄνθρωπον	17, 33, 49, 161	Συγκολλητικὸν πετρῶν	46
Μικροζωᾶρια ἀνθέων	176	Συνταγολογία	11, 29, 41, 57, 73, 91
Μυρεψικά	159, 170	Συνδεσμολογία	134
Μῦς	150, 165, 182	Συνοβία	135
Μυῶν δύναμις	166	Στρώχνου κηπικίου ιδιότης	134
Μυῶν συστατικά	184	Τ.	
Ν.		Τέφρας ιδιότητες πρὸς ὄχρυσιν	111
Νευραλγίας θεραπεία διὰ δια- πασῶν	424	Τομάτας ιδιότητες	132
Νόσου συμπτωματικαὶ κρίσεις	177	Τροχαὶ δημητριακαὶ	36
Νόσος καὶ φύσις	164	Τροφὴ ἐξ ἐρπετῶν καὶ ἐντόμων	77
Νόσων παραγωγή	120, 145	Τρυγικῆς ποτάσης (ἀντιμωμίου) ιδιότης	122
Νυμφμανίας θεραπεία	40	Υ.	
Ο.		Υγείας διατήρησις	76
Ὁδονταλγίας θεραπεία	174	Υγείας κτήσις	125
Ὁδόντων προφύλαξις ἐκ τοῦ γά- λακτος	5	Υδατὸς ιδιότης καὶ πόσις	180
Ὁδόντων ὀνόματα καὶ ἀριθμοί	53	Υδωρ ἀνθρακοῦχρον	184
Ὁδυνήφατον ἱατρικόν	60	Υέλου διάσχιτις	63
Οἰκονομία καὶ ὑγίεια	190	Φ.	
Ὁξάλικοῦ ὀξέος δηλητηριώδες	123	Φαρμάκων χρῆσις	73, 93
Ὁξος ἀρωματικόν	170	Φιλία εἰς τίνες ὑπάρχει	47
Ὁστᾶ κορμοῦ ἀνθρώπου	69, 85	Φλόγωσις καὶ ἰνική	83
Ὁστᾶ κρανίου	6	Φλόγωσις τί ἐστὶ	178
Ὁστᾶ κώλων	84	Φωσφόρου ιδιότητες	138
Ὁστᾶ προσώπου	37	Χ.	
Π.		Χαμαικέρασι	107
Παθῶν κληρονομία	150	Χοιρίδιον ὀπτόν	94
Παρωνυχίδος θεραπεία	185	Χολέρας θεραπεία	143
Περιδερίδων χρῆσις	9	Χολέρας ἀνασάνησις αἷτις	15
Πίκας θεραπεία	120	Χόνδροι	135
Πράσσου ιδιότητες	133	Χόρτων βράσις	110
Προσωπικὰ γραμμά	38	Χυμεία	160

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΟΙΒΟΥ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΤ' ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΒΟΥ

ΠΑΗΡΩΣΑΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

μὴ συμπεριληφθέντων 480 μὴ ἀποστειλάντων ἐγὰρως τὴν
συνδρομὴν αὐτῶν, κατ' ἔτος δημοσιευόμενος ἀπὸ τοῦδε.

ΑΘΗΝΩΝ,

Ἀθανάσιος Κατριδάνας	Ἀναστ. Λάσκαρης
Ἀθανάσιος Κασανδρῆς	Ἀνασ. Κοντογόνος χαρτοπώλης
Ἀθανάσιος Παταγεωργίου, γυ- μνασιάρχης	Ἀντώνιος Γαϊτάνος συμβολαιο- γράφος
Ἀθ. Κ. Οἰκονομίδης Ὀλύμπιος	Ἀνδρέας Ἀνδρεάδης
φοιτ. τῆς ἱατρικῆς.	Ἀνδρ. Βώτης ἔμπορος
Ἀθανάσιος Σωτηρόπουλος	Ἀπελλῆς Ι. Θεοδώρου φάρμα- κοποιός
ἔμπορος	
Ἀθαν. Παπαφράγκου γεν. γραμ- μ. ὑπουργ. Δικαιοσύνης	Ἀριστοτέλης Ἀνισᾶς
Ἀγαθόνικος Ἀθανασόπουλος	Ἀριστείδης Βουσάκης
διάκονος τῆς βασιλείας	φάρμακοποιός
Ἀλέξανδρος Ἀριστάρχης	Ἀριστ. Καρώνης
Ἀλέξανδρος Πετούσης ἱατρός	Ἀριστ. Πολίτης
Ἀλκιβιάδης Κυδωνάκης	Ἀριστοτέλης Μαυρίδης
Ἀντώνιος Μαρούλης, ἐφέτης	Ἀπόστολος Μακράκης.
Ἀντ. Δαμασκινὸς καθηγητῆς	Ἀ. Π. Σαρσέντης
Ἀνδρέας Συγγρός	Βασίλειος Ἀνδριανίδης ἐργο- δηγός
Ἀνάρργυρος Σιμόπουλος	Β. Γιαννούλης
Ἀναστάσιος Παπαγεωργίου βι- βλιοπώλης	Β. Λαμπρούλης
Ἀντώνιος Μομφεράτος.	Βιτσέντος Μορίτσης
Ἀναστάσιος Θεοδωρακάκης	Β. Παπακωνσταντίνου
χρωματοπώλης	Β. Σταϊκόπουλος τμηματάρχης

Β. Παπαδόπουλος ἐφέτης
 Β. Δ. Νικολόπουλος δικηγόρος
 Γ. Παπανδρικόπουλος γραμμ.
 ὑπουργ. Οἰκονομ.
 Γερμανός Ἀποστολάτος
 Γρηγόρειος Δαρειώτης φαρμα-
 κοποιός
 Γ. Δελοῦκας
 Γ. Ζεύχαρης
 Γ. Καρυτινός Ἀρεοπαγίτης
 Γ. Καντζίκης φαρμακοποιός
 Γ. Μαρούλης ὠρολογιοποιός
 Γ. Λεούσης
 Γ. Μητσόπουλος ἱατρός
 Γ. Μανούσος
 Γ. Μεταξᾶς βαφεὺς
 Γεώργ. Μυστριώτης καθηγητῆς
 Γ. Κ. Βραχυπέδης
 Γεράσιμος Κούπας
 Γεώργ. Παπαζήσης, ἱατρός τῶν
 βασιλοπαίδων
 Γ. Σόλων
 Γ. Σκλέπας
 Γ. Τσαρῆς
 Γρηγ. Ξανθάκης, χρωματοπώλης
 Γ. Φαρακουκῆς
 Γ. Παπαγεωργίου, βουλευτῆς
 Γ. Παράσχος
 Γ. Θανόπουλος, δικηγόρος
 Γ. Ἰωαννίδης, διδάσκαλος
 ὁρφανοτροφείου
 Δημ. Δημούλης, ἔμπορος
 Δωρόθεος Σχολάριος, ἀρχιεπί-
 σκοπος
 Δ. Ἡλιόπουλος, ἐμπορορράπτης
 Δημ. Κούζης παντοπώλης
 Δημοσθένης Μαρουδῆς
 Δημ. Μαρτιμιανάκης, φωτο-
 γράφος

Δημ. Στείρης, ἀδαμαντοπώλης
 Δημ. Στροῦμπος, καθηγητῆς
 τοῦ πανεπιστημίου
 Δανιὴλ Σουρμελῆς
 Δημ. Τριγγέτας
 Δημ. Τσιότσας
 Δημοσθ. Κ. Χατζηαναγνώστου,
 Σάμιος
 Δημ. Κωνσταντίνου, ἱερεὺς
 Δημ. Φινόπουλος, δικηγόρος
 Δημ. Ῥιζόπουλος, δικαστικὸς
 κλητῆρ
 Δημ. Σούτσος, δήμαρχος Ἀθη-
 ναίων
 Ἐπαμ. Ἀραβαντινός φαρμα-
 κοποιός
 Εὐστρ. Βαφειάδης ἱατρός
 Ε. Κοφινιώτης
 Εὐάγγελος Β. Πιτσιδόπουλος,
 παντοπώλης
 Ἐλένη Γαλανοῦ
 Ἐλένη Β. Βουλγάρεως
 Ε.Ε. Ἀναστασιάδης, μηχανικὸς
 Ἐλένη Λαμπρίδου
 Ζαχαρίας Βελούδιος
 Ζαφείρω Κωνσταντίνου
 Ζ. Ζάρκος
 Ζαχαρίας Δουλίδης
 Θεμιστοκλῆς Γιαννακόπουλος
 Θεόδωρος Δημητριάδης
 Θωμᾶς Κυδωνάκης
 Θεοδοσία Λελοῦδα
 Θεόδωρος Στεργίου
 Ι. Ἀρσένης
 Ι. Βουγᾶς, ἔμπορος
 Ι. Βούρος καθηγητῆς ἱατρὸς

Ι. Γενίσαρλης
 Ι. Γεωργούλης
 Ι. Ζέπος δικαστῆς
 Ι. Κυριακός, πρώην βουλευτῆς
 Ι. Καντζιλάρης, φαρμακοποιός
 Ι. Καβαλιώτης, φαρμακοποιός
 Ι. Παυλάκης, κρεοπώλης
 Ι. Τυπάλδος δικηγόρος
 Ι. Ταμπακόπουλος, δικηγόρος
 Ι. Γ. Μουσσούρης
 Ι. Καραγιαννάκης, ἀρχικλητῆρ
 Ι. Παπαδιαμαντόπουλος, ὑπα-
 σπιστῆς τοῦ βασιλέως
 Ι. Ζήνης, χαρτοπώλης
 Ι. Δουβουνιώτης, ἀρεοπαγίτης
 Ι. Κουτσογιάννης, ὑπαστυνόμος
 Ι. Κανδρεβιώτης, δικ. κλητῆρ
 Ι. Σμυρنيτόπουλος
 Ι. Μπρέλλης, ὀδοντοῖατρός
 Καλλιόπη Ἀκριβοῦ
 Κωνστ. Βερσῆς
 Κωνστ. Κατακουζηνός, φαρμα-
 κοποιός
 Κυριάκος Γκίκας, φαρμακοποιός
 Κ. Μαρουδῆς
 Κωνστ. Μιντζόπουλος
 Κ. Ὀλύμπιος, φαρμακοποιός
 Κ. Ῥοδοκανάκης
 Κ. Σταθόπουλος, ἐφαπλωματο-
 ποιός
 Κίμων Σαριδάκης
 Κωνστ. Σουρβάλης, ἔμπορος
 Κωστῆς Ἀναστόπουλος, κρεο-
 πώλης
 Κωνστ. Πρινόπουλος καλλι-
 τέχνης
 Κωνστ. Διανέλος, φοιτητῆς
 τῆς ἱατρικῆς

Κωνστ. Ἀγγελόπουλος, ἔμπορος
 Κωνσταντῖος. Γεωργιάδης ἑξαρ-
 χος Ὁρους Σινᾶ
 Κωνσ. Συρμινωτόπουλος ἔμπορος
 Κωνστ. Γκίγκας, φαρμακοποιός
 Λεωνίδας Σωτηρόπουλος
 Λεωνίδας Σβώλος
 Μιχαὴλ Ἀντωνόπουλος
 Μ. Π. Λάμπρος
 Μιχαὴλ Καλαποθάκης
 Μαρίνα Μπαρμπάνου
 Μ. Σαρρῆς
 Μ. Στεφάνωρ
 Μ. Α. Σιβίνης
 Μ. Φραγκισκάκης
 Μιχ. Πετρόπουλος
 Μαραγγοί, ἀδαμαντοπῶλαι
 Μιχ. Ἰατρίδης, βουλευτῆς
 Μακάριος Θεοδορίδης, φοιτητῆς
 φιλοσοφίας
 Μαριέττα Ἀριστ. Πύρρου
 Ν. Καρτεράκης φαρμακοποιός
 Ν. Λυκάκης
 Ν. Μαντζαβίνος
 Ν. Νάζος
 Ν. Νάκης, βιβλιοπώλης
 Ν. Παπαμιχαλόπουλος, πρώην
 ὑπουργός
 Ν. Ῥάδος, εἰσαγγελεὺς ἐφετών
 Νικόλαος Κωνσταντινῶφ
 Ν. Δ. Τοκαλαδάκης
 Ε. Λάνδερερ
 Περικλῆς Ἀγγελόπουλος, φαρ-
 μακοποιός
 Πέτρος Βρετσαφόλης ἔμπορος

Π. Κυριακός, πρώην δήμαρχος	Σπ. Παυλίδης, ζαχαροπλάστης
Π. Κορωνάιος	Σταύρος Παπαϊωάννου, κουρεύς
Π. Κομνηνός, καθηγητής	Σ. Σωτηρόπουλος, βουλευτής
Παναγιωτίτσα Κοκλίνη	Σπ. Σπυρόπουλος
Π. Νικολόπουλος, κεντρικός ταμίας	Σταύρος Αποστολόπουλος λοχαγός
Παντολ. Παπαδάκης	Στέφ. Σκουλούδης πρέσβυς
Περικλῆς Πετράκης, πρώην υπουργός	Στέφ. Στεφανόπουλος βουλευτ.
Π. Πανόπουλος, καπνέμπορος	Σ. Τσιβανόπουλος βουλευτής
Π. Σκουζές	Σ. Τσεβάκος, οίνοπνευματέμπορος
Παρθεναγωγείον Σουρμελή	Σωτήριος Παπαδόπουλος καφεπώλης
Περικλῆς Ι. Κυριακός, μηχανικός	Σ. Α. Λευκαδίτης, έργοστασίαρχης
Π. Κυριακός καθηγητής	Σωτήριος Βόγλης, έμπορος
Πατρίκιος Αλεξανδρίδης Αρχιμαδρ. και έξαρχος άγ. Τάφου	Σπύρος Βαλαωρίτης, πρώην υπουργός
Προκόπιος Μητροπολίτης Αθηνών και πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου	
Π. Τσάμης, ώρολογοποιός	Τιμολέων Αδαμόπουλος
Ῥωμαῖται άδελφοί, φωτογράφοι	Φωκίων Φουντουκλής
Στέφ. Βάρβογλης	Φίλ. Λίτσας χαρτοπώλης
Στέφ. Βοίτσης	Φίλ. Μητσάνης παντοπώλης
Στάμος Δέγλερης	Φώτιος Καρακατσάνης έμπορος
Σπ. Κουρκουτάς	Χρυσάνθος Κ. Μακρῆς, φοιτ. τῆς Ιατρικῆς
Σπ. Κόμβας	Χρ. Κακουριώτης, καθηγητής
Σπ. Κουσουλίνος	
Σωφρόνιος Παπαπαναγιώτης	

ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ.

Παρθένιος, επίσκοπος Περιστερᾶς	Παπαγρηγόριος, ιατρός έν Καρυαῖς
Ανατολιος, Μοναχός Λευκάδιος	Ευγένιος Μοναχός, Λέσβιος
Αντώνιος Ἱερομόναχος, Κερασιώτης Ζωγράφος	Μαυρουδῆς Ἀθανασίου
Θεοδόσιος Μοναχός	Νικόδημος Λαυριώτης, προηγούμενος

ΑΝΑΠΑΣ ΚΑΥΚΑΣΟΥ (ΡΩΣΣΙΑΣ).

Δημ. Λουκίδης	Ἰωάννης Μαυροειδῆς
Τριαντ. Βαφειάδης	Κωνστ. Καρυοφύλλης
Βασίλειος Μελίδης	Π. Καρακάσσης
Γ. Σαμουρίδης	Ν. Τριανταφυλλίδης
Γ. Μαυρόπουλος	

ΑΓΛΩΝΟΣ.

Ἀδελφοί Δ. Καλλέας	Χαλῆμ Ταούρ και Σα.
--------------------	---------------------

ΑΔΕΜ (ΑΡΑΒΙΑΣ).

Θεόδωρος Φρύδας	Νικόλ. Ι. Ζωγραφίδης, έν Χοδεϊδάχ Ἰεμένης
Κ. Μουσαγίας έν Ζεϊλάχ Ἀφρικῆς	

ΑΙΔΙΝΙΟΥ (ΣΜΥΡΝΗΣ).

Ἰω. Δ. Μανώλης σώμ. 4.

ΑΤΤΑΛΙΑΣ.

Θεοχάρης Ἀθανασιάδης, ιατρός

ΑΔΡΑΜΙΤΙΟΥ.

Νικόλ. Καμίτζιος

ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ.

Πωλημένος Χρυσού, έμπορος	Κωνστ. Ι. Οικονόμου σταθμάρχης
---------------------------	--------------------------------

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Γουστάθος Λαφρών, πρόξενος τῆς Γαλλίας σώμ. 8.	Ἀλέξανδρος Η. Κυριαζῆς
--	------------------------

ΑΣΣΙΟΥΤ, ΑΝΩ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Ἀπ. Παπαδόπουλος	Ν. Σβώλος
Δημῆ. Ζαρχακούδης	

ΑΒΟΥΧΑΜΑΤ.

Αντ. Δίδης

| Δ. Α. Ροβίθης

ΑΚΜΕΝΤΑ (ΑΝΩ ΑΙΓΥΠΤΟΥ)

Χαρίτων Ζάκος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Ἀδελφοὶ Τρικύγλου, ἔμποροι
Ἀλέξανδρος Λιβανός
Ἀριστομένης Συνοδινός
Βασίλειος Ἡλ. Σταθόπουλος
Γεώργιος Χρήστου
Γεώργιος Κλεογένης
Γεώργιος Δροσόπουλος
Δημ. Καραμητρόπουλος
Δημ. Δικαῖος
Δημ. Δέδες
Ἑλένη Ζαρρή, μαῖα
Ἡλίας Κεσσές
Ἡρακλῆς Γεωργιάδης
Ἰφιγένεια Ν. Σιβιτανίδη
Ἰωάννης Λαγουδάκης
Μαργαρίτης Πράτζικας

Μιλτ. Σαμόλης
Μιχ. Συμεωνίδης
Μακαριώτατος Πάπας καὶ Πα-
τριάρ. Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιος
Ν. Τόκος
Δ. Δεκαβάλλας
Κωστῆς Διον. Σαριδάκης
Π. Λαγόπουλος
Σπ. Α. Παπαθανασόπουλος
Στυλιανός Γαρούφαλος
Φραγκίσκος Πασσαρίδας
Κωνστ. Τοφαρίδης, φαρμακο-
ποιός
Χρῆστος Λανίτης, ἔμπορος
Χρῆστος Μαραγκόπουλος

ΑΝΔΡΟΥ.

Ἀρίστη. Μυστάκη

ΑΡΓΟΥΣ.

Λεωνίδας Ζωγράφος, βουλευτής. | Δ. Τριγγούνης

ΑΙΓΙΟΥ.

Νικολαΐδης Ταξιαρχίτης
Ἰάκωβος Ραβέλης
Σωτήριος Α. Οἰκονομόπουλος

Νικηφόρος Ἀντωνίου
Δημ. Ν. Χαλαμάκης
Κωνστ. Γ. Κανελλόπουλος

ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Ματθ. Ι. Ζαφειρόπουλος
Ἀλέξανδρος Σκαλίχκος

Ν. Βαμβακούλας
Εἰθ. Πανούργιας.

ΑΜΦΙΣΣΗΣ.

Π. Καλοκανάκης

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ (ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ).

Ἰωάνν. Δαμβέγης
Μιλτιάδης Θεοδοσιάδης
Παναγιώτης Β. Κρητικός

Ἡλ. Κύπριος
Κωνστ. Πολυχροσιάδης
Σοφοκλῆς Ῥηγόπουλος

ΒΡΑΙΑΑΣ (ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ)

Μ. Ἰσιδωρόπουλος
Σ. Ῥοσόλιμος
Κυριακός Κ. Σούκας
Θεόδωρος Λεφάκης
Γεώργ. Ἡλιάδης

Μ. Ῥέπας
Μ. Κροντηρᾶς
Ἀλέξ. Ῥασβάνης
Ν. Ἀνδρέου, φαρμακοποιός
Περικλῆς Μανάρης

ΒΕΧΕΤ (ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ).

Ἐμμ. Κ. Πετρόπουλος
Ν. Στεργίου
Ὁδυσ. Βαλασσόπουλος

Β. Κ. Λιάτσος
Διον. Μ. Διαμαντόπουλος

ΒΕΡΑΤΙΟΥ.

Ἀχιλλεὺς Κοτρώζος, διευθυντὴς
τῶν σχολείων Βερατίου
Α. Χ. Ἀλεξούδης
Ἡλίας Ι. Δοράτζης
Δημ. Σούρλας, ἱατρός
Νικόλαος Α. φαρμακοποιός
Ἰωάννης Ρ. Σκαμπέος
Νικόλαος Σκράμης

Χαράλ. Γοτζομάνος.
Νικόλ. Κωνσταντινίδης, διδά-
σκαλος
Πολυζῶης Ι. Οἰκονόμου διδά-
σκας
Πετράκης Π. Γέψης
Ἀδελφοὶ Χριστοδούλου
Ι. Κ. Στέφας, ἔμπορος

ΒΕΡΛΑΔ. (ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ).

Γ. Ματαράγκας
Γεράσιμος Δανιλάτος
Γεώργ. Κεφαλέας
Δημ. Σφαέλος
Δημ. Σίχνης

Διον. Ποταμιάνος
Διαμ. Πλαταμόνας
Ἰωάν. Σ. Ποταμιάνος
Κωνστ. Γαβαθόπουλος
Λεωνίδας Ποταμιάνος

Λεωνίδας Χαριτάκης
Μιλτ. Πανταζόπουλος
Νικόλ. Φραγκόπουλος
Πανάγος Χρήστου Βάγιας
Πανάγος Χριστίδης

Πέτρος Γεωργιάδης
Σπύρος Φραγκόπουλος
Σταύρος Ποταμιάνος
Φραγκ. Παξιμαδής

ΒΟΥΔΑ ΠΕΣΘΑ (ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ)

Ι. Β. Τέφλυσ, καθηγητής τῆς φιλοσοφίας

ΒΑΡΝΑΣ.

Ἀριστείδης Λεοντίου
Γ. Φωκάς, φαρμακοποιός
Γ Κομισόπουλος
Γαβριήλ Παναγιώτου
Δ. Ν. Περρῆς
Θ. Π. Παράσχος
Ἰωάννης Λεωντιάδης
Κωνστ. Δαυιδόπουλος
Ν. Γιασσουρίδης, φαρμακοποιός

Ν. Βαρβέρης
Περικλῆς Σπανίδης
Περικλῆς Βουλαλάς
Π. Κ. Οἰκονόμου.
Στυλιανὸς Τριανταφυλλάκης
Σταμάτιος Ἀνεμογιάννης
Στέργιος Ζαχαρίου
Τηλέμαχος Σιελίδης
Φ. Βιρβίλλης

ΒΗΡΥΤΤΟΥ.

Γεώργιος Ἀργυριάδης

BOMBAHΣ ΙΝΔΙΩΝ.

Κ. Δ. Λιθέριος

BENXΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Θεόδωρος Παναγόπουλος
Ἀλέξανδρος Κ. Καμπάνης

Γ. Γεωργαλόπουλος

ΒΕΛΒΕΝΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Ἀντώνιος Βογιατσόγλου

ΒΑΡΔΑΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Ν. Δ. Κοκκινᾶς

ΒΩΛΟΣ.

Γ. Σεγδίτσας
Ἀλκιβιάδης Ἀθ. Παπαγεωργό-
πουλός

Κλεισθένης Καλογεράς
Ἰωάννης Καλοστύπης
Δ. Ζοποτός

BONITΣΗΣ.

Δ. Γαβριαλάκης

ΒΟΥΦΡΑΔΟΣ.

Ἀθ. Μαργέλλης, δήμαρχος.

ΓΙΟΥΡΓΕΒΟΝ (ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ).

Β Βενλῆς
Σ. Βασματσίδης.

Α. Λεονάρδος, πρόξενος

ΓΑΛΑΖΙΟΥ (ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ).

Ἀριστ. Καροῦσσος
Ἀγγελάκης Πολύζος
Βασ. Δάσκαρης
Γ. Ἀγγελόπουλος
Ἠλίας Κ. Λατούφης

Μάρκος Μαυρογιάννης
Ν. Εὐθυμιάδης
Ν. Ἀνδρέου, φαρμακοποιός
Σπύρος Χριστοφοράτος
Σταύρος Θάνος, φαρμακοποιός

ΓΚΕΣΚ (ΡΩΣΣΙΑΣ).

Πανάγος Α. Ἀξιώτης
Μ. Κονσολόπουλος

Δ. Πατσούναν

ΔΓΕΔΔΑ (ΑΡΑΒΙΑΣ)

Ι. Δ. Λιβιεράτος
Ι. Α. Κίτσος
Δημ. Λιβιανός

Λάμπρος Πετρολέας
Σπύρος Α. Μονοκροῦσσης

ΓΥΘΕΙΟΥ.

Ἠλίας Κασσάκος, δημοδιδάσκαλος

ΓΑΣΤΟΥΡΝΗΣ.

Μηνᾶς Χαράλαμπος, ἰατρός

ΔΡΑΝΤΣΕΝΙ (ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ).

Ἰωάννης Πολέμης

Θεόδωρος Δημητριάδης

ΔΑΜΑΣΚΟΥ (ΣΥΡΙΑΣ).

Θεόδωρος Σαρικάκης
Καμαρινὸς Δουκάκης, ἰατρός
Γεώργιος Ροῖζος

Σπυρίδων Βαρούχας, φαρμακο-
ποιός
Προκόπιος

ΔΟΛΙΑΝΩΝ.

Κυριάκος Χατζή Γεωργίου

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ.

Χαράλαμπος Κανδυλῶρος

ΕΦΕΣΟΥ ΝΕΑΣ.

Χριστόφορος Ἱερομόναχος ἐσφιγ-
μενίτης χιερατικός ἐπίτροπος
Θεόδωρος Ἱεροδιάκονος

Κωνστ. Φουρναράκης, ἔμπορος Ἀδελφοὶ Μαργαρίτου
Τιμόθεος ἀρχιμανδρίτης καὶ ἀρ- Νικόλαος Χατζηγεωργίου

ΖΙΦΤΑΣ (ΑΙΓΥΠΤΟΥ).

Ἀδελφοὶ Ἀσημακόπουλοι
Ἀργύρης Μ. Δεσσές
Δ. Καλθοκορέσσας
Σοφοκλῆς Τριαντόγλου

Ι. Κωλέτης
Π. Πανταζίδης
Πέτρος Μίσσας
Ν. Κωνσταντινίδης

ΖΙΦΤΑ ΜΙΤΓΑΜΑΡ (ΑΙΓΥΠΤΟΥ)

Θεοφάνης Πάγκαλος

ΖΑΓΑΖΙΚΙ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Ἀνέστης Διαμαντόπουλος
Ἰωάννης Στρατῆς
Ν. Α. Δεκαβάλλας
Σαοὺλ ἀδελφοὶ
Ἀβραάμ Ἰωσήφ
Γ. Οἰκονόμος

Ἰωάννης Ὁθωναῖος, ἱερεὺς
Ἀδελφοὶ Δεκαβάλλας
Δ. Κοκόσσης
Εὐθύμιος Α. Ὁράτης
Ν. Κουμαριανός
Ν. Δ. Σχινᾶς

ΖΑΚΥΝΘΟΥ.

Δημ. Διαμαντόπουλος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Γ. Στωϊδης
Δ. Β. Εὐαγγελίδης
Δ. Α. Λαμπρόπουλος
Π. Καλλιδόπουλος
Ν. Γουσιδης
Γ. Π. Κωνσταντίνου
Γ. Α. Κύρτζης

Ι. Τουρμπάλης
Ν. Γ. Μουσούρης σὺμ. 7
Κύριλλος Διονυσιάδης, ἀρχιμαν-
δρίτης καὶ ἐπίτροπος τοῦ
Ἀγ. Τάφου
Π. Λογοθέτης, πρόξενος τῆς
Ἑλλάδος

ΘΥΡΑ (ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ).

Παναγιώτης Γ. Γρηγοράκης, ἱατρός

ΘΟΥΡΙΑΣ ΚΑΛΑΜΩΝ.

Ἀντ. Σπανίδης ἐν Μικρομάνη
Ἀργ. Καλογερόπουλος
Π. Γ. Κυριαζῆς
Λεωνίδα Ε. Πετρομανιάτης
Ἀδελφοὶ Γ. Παυλόπουλοι
Δημοσθένης Γ. Δέδες ἱατρός

Κωνστ. Κινόπουλος ἱατρός
Π. Ν. Δικαῖος, συμβολαιογράφος
Ἡρακλῆς Δικαῖος
Κωνστ. Ζουμπούλης ἱατρός
Κοσμάς Σχινᾶς ἐν Μικρομάνη

ΙΣΜΑΪΛΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Δ. Θεοδωρόπουλος
Ἀνδρέας Βούλγαρης
Α. Δεσύλας, ὑποπρόξενος

Μάρκος Τσαλοῦμας
Ἐπ. Μεταξᾶς

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Γερμανὸς Ἱερομόναχος καθηγού-
μνος Ἀγίου Νικολάου
Μελέτιος Ἀριστοβούλου σὺμ. 2

Σπ. Κ. Εὐσταθιάδης
Χαρίτων Μοναχὸς

ΙΑΣΣΙΟΝ (ΜΟΛΔΑΒΙΑΣ).

Σπ. Κρητικός, πρόξενος
Δραγουμὶρ Δημητρίσκος
Σωκράτης Βώσκαφ
Κάμιλος Βαρότσης

Παρίν Ἱεροθεὸς Ἐενοποταμίτης
Ἀρ. Μαυρίδης
Γ. Πετρόπουλος

ΙΘΑΚΗΣ.

Κ. Ν. Παυλάτος, φαρμακοποιὸς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀδρ. Π. Τροῦπος

Ἀνδρέας Κουντουριώτης, πρέ-
σβυς τῆς Ἑλλάδος
Ἀριστείδης Δ. Αἰθαζίδης
Ἀριστοτέλης Μελαχρινὸς
Ἀδελφοὶ Δημητρακόπουλοι
Ἀδελφοὶ Καλφόπουλοι
Ἀναστ. Κύριλλος καὶ Σα.
Ἀναστ. Σακελλαρίδης
Ἀναστ. Λαμπριδης
Α. Γουσιάδης
Ἀλεξ. Παπαδόπουλος σὺμ. 2
Β. Σβορώνος
Β. Καλουτᾶς
Γ. Α. Γιαννόπουλος

Γ. Χ. Εὐθυβούλης
Γ. Πινιωτίδης
Γ. Τσιμολινίδης
Γ. Λατάρης
Γ. Ι. Φουντουλίδης
Γ. Κ. Κοράκης
Γ. Α. Καλουτᾶς
Γ. Ι. Δέσσης ἱατρός
Γ. Φλώρος
Γ. Γεωργίτσης
Δ. Νικολαΐδης, συντάκτης ἐφημ.
Κωνσταντινούπολις
Δ. Α. Παπαδόπουλος ἱατρός,

Δ. Σταματιάδης, ιατρός
 Δημοσθ. Μακρής
 Δ. Ταμβάκος
 Δημόκρ. Παπαδόπουλος
 Δ. Νικολαΐδης
 Δ. Βαφειάδης
 Δ. Παναγόπουλος
 Δ. Μάγος
 Ευαγγελή Τσάβρα
 Έτεροκλής Κυριακόπουλος συντ.
 τής έφημ. Φάρου Βοσπόρου
 Ζαχαρίας Άλεξανδρίδης
 Ήρακλής Φ. Βασιλειάδης
 Ήρ. Βασιλάδης, ιατρός
 Θεόδωρος Π. Καραμάνος
 Ι. Μ. Τσάβρας
 Ι. Κονδύλης
 Ι. Μιχαλόπουλος
 Ι. Χατζη-Ιωάννου
 Ι. Μπολότας
 Ι. Ξανθόπουλος
 Ίωσήφ Αϊμυλιανίδης
 Ι. Γκιών
 Ι. Κωνσταντινίδης
 Κωνστ. Ε. Σαλήβερους
 Κωνστ. Όχανίδης
 Κ. Βέλλης
 Κ. Κωβαΐος
 Κ. Τσολάκης
 Κωνστ. Σχινάς
 Κωνστ. Άϊβαζίδης
 Κωνστ. Κριεζής λιμενάρχης
 Κ. Θαλασσινός
 Κωνστ. Θ. Βροντίσης
 Κωνστ. Παπιανός
 Μονή Ζωοδόχου Πηγής
 Μ. Ν. Κανέλλος

Μ. Ι. Παπαρρηγόπουλος γραμ.
 πρεσβείας
 Μ. Β. Άθηναΐος
 Μ. Ι. Κιτριλάκης
 Μ. Άδosiδης
 Ναπολέων Σουρίας, δικηγόρος
 Ν. και Κ. Χατζόπουλοι αδελφοί
 Ν. Δ. Φωτιάδης
 Ν. Γεωργαντάς
 Ν. Α. Άλφραντζής
 Ν. Κ. Βούρος
 Ν. Άκατος
 Ν. Μίχος, πρόξενος
 Ν. Α. Βιτάλης
 Ν. Κ. Άναπλιώτης
 Ν. Ι. Βιτάλης
 Ν. Καρδομυάτης
 Ξενοφών Ζωγράφος, ιατρός
 Όδυσσεύς Παναγόπουλος
 Π. Μαυροκέφαλος
 Π. Παρουσιάδης
 Π. Α. Παπαναγνώστης
 Π. Ψωμιάδης
 Π. Παπαρρούσης
 Π. Πουρής
 Ρ. Γεωργίτσος
 Σ. Ι. Βουτυράς άρχισυντ. τής
 έφημ. Νεολόγος
 Σπυρ. Κυριακίδης
 Σταύρος Ταπεινός
 Τιμόθεος Βυζάντιος ιεροδιάκονος
 Φώτιος Έπίσκοπ. Είρηνονόλεως
 Φίλιππος Χάλλας
 Χρίστος Οικονόμου
 Χαράλαμπος Ίεροδιάκονος
 Χρίστος Χατζηγαϊστόν
 Χ. Βουγας

ΚΑΛΚΟΥΤΤΑΣ ΙΝΔΙΩΝ.

Μ. Ν. Βαλέττας

Κ. Τσεβελέλης

Γεώργ. Φλαμπουριανός
 Ε. Ε. Άποστολίδης Λαζαρέτης
 Θεόδωρος Α. Σύψωμος
 Δ. Μάγκος

Φ. Κ. Στεφανίδης
 Α. Παναγιουλίδης
 Φ. Χ. Παλλάκης

ΚΡΑΓΙΟΒΑ. ΒΛΑΧΙΑΣ.

Δ. Π. Μπαρουνης
 Ν. Ν. Νικολαΐδης

Ν. Σ. Κλώνης
 Μιχαήλ Βαζέλης

ΚΑΧΟΥΛ ΒΑΣΣΑΡΑΒΙΑΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ.

Ήρακλής Μεϊδάν

Γ. Ν. Άναγνώστου

ΚΑΒΑΛΛΑΣ.

Λεωνίδας Ευαγγελίδης

Ήλίας Παπανλίας

ΚΕΡΤΣΙ (ΚΡΙΜΑΙΑΣ).

Γεώργιος Σ. Άσπρίδης
 Ίωάννης Γεωργίου
 Κωνστ. Σιναπλής
 Κωνστ. Σολοκκίδης
 Ίωάννης Μαρκαντώνιος

Χ. Χρυσοχοΐδης
 Παρασκευάς Άγαπίδης
 Παναγ. Δελικάρης
 Άνέστης Κουλοσιδης

ΚΥΔΩΝΙΩΝ.

Άθ. Νομικός
 Άντ. Γεώργιος, διδάσκαλος
 Άθαν. Π. Δημητρακέλης
 Άγγελος Πεταλάς, ιατρός
 Άθ. Εϋστρατίου
 Γ. Δ. Σεβαστός
 Γρηγ. Άλεξίου
 Γ. Κουνάς, έμπορος
 Δημ. Κριτσίνης
 Εϋανθία Γ. Άποστολάκη, ιατρού
 Εϋάγγελος Χ. Τσομπάνης
 Εϋστρ. Παπασταύρου
 Ι. Γ. Γούττας, ιατρός

Θεοχάρης Πεταλάς Μαράτος,
 υποπρόξενος Άγγλίας
 Ι. Λεμονόπουλος
 Κ. Σεβαστός
 Νείλος Έπίσκοπος, Έρυθρεών
 Ν. Κοτρώνης
 Νέαρχος Α. Μιχαλόγλου
 Ν. Τσετσίτης
 Ν. Κουμουμιτζέλης
 Παναγ. Δ. Βασιλείου
 Πέτρος Κομποθέκρας
 Χατζηνικόλας Παπαδόπουλος

ΚΥΠΡΟΥ.

Χριστόφορος Κατζουνότος
 Ι. Μιχαηλίδης
 Μιχ. Εϋθυβούλου
 Νεοκλής Ίωαννίδης σωμ.
 Δ. Χατζη Παύλου

Ζήνων Σκυριανίδης
 Γ. Χρυσόχοος
 Χρίστος Μιχαηλίδης
 Άχιλλεύς Κτωρίδης
 Άντ. Χριστοδουλίδης

Ο. Ἀγγελούδης	Σάββας Ἰωάννου
Π. Ποταμίτης	Ν. Τριτοφτίδης
Παῦλος Χριστοδουλίδης	Περικλῆς Πατίστας
Ν. Ζήνων	Λουκᾶς Παΐσιου
Ν. Δ. Φραγκοῦδης	Χρῖστος Κλεοβούλου
Ε. Φουντάνας, ἱατρός	Λοῖζος Εὐαγγέλου Λοῖζου
Α. Κ. Παλαιολόγος	Β. Λοφίτης
Κυπριανὸς Μητροπολίτης Κιτίου	Γ. Τορναρίτης
Ἑλλ. Σύλλογος, Ἰσότης	Χρῖστος Ζημουλάκης
Χριστόδουλος Παπαδόπουλος	Γιάγκος Ποταμίτης
διδάσκαλος	Ἀλέξανδρος Λαμπής
Ἰω. Καραγεωργιάδης, ἱατρός	

ΚΡΗΤΗΣ

Ἀντ. Ἰωαννίδης, ἔμπορος	Κωνστ. Μητσοτάκης
Ἀλ. Πατρίδης γραμ. Πρωτοδ.	Κ. Γ. Σιδηράκης
Ἀνδρ. Μ. Στεφανίδης	Καλλίνικος Π. Ἱεροδιάκονος
Γ. Ε. Μανιτάκης	Κωνστ. Ν. Δεστοράκης
Γ. Παπαμαρκάκης	Λεόντιος Οἰκονόμου, πρόεδρος
Γ. Λαμπράκης	ἐφετείου
Γ. Μ. Τζωρτζάκης	Χιχ. Ι. Ἀνδρουλιδάκης
Δ. Α. Χαμπᾶς	Ν. Ἀθανασιάδης
Εὐσέβιος Μαρκάκης, δημογέρων	Ὀδυσσεὺς Λασκαρίδης
Ι. Σουμαρίπας, ἱατρός	Παῦλος Ἰατρουδάκης
Ι. Κουτζιδάκης, φαρμακοποιὸς	Σ. Τοράκης
Ι. Μ. Μαρινάκης	Στέφ. Καλαμαρίδης
Ι. Γεμενάκης	Στυλιανὸς Μοάτσος
Ι. Α. Ἑσυχάκης	Χαρίδημος Α. Κιουρτάκης
Κωνστ. Μ. Μαλικούτης	

ΚΑΙΡΟΥ.

Ἀθανάσιος Μανωλόπουλος	Δ. Καρατζᾶς
Ἀριστ. Βαθειάδης	Ἐμ. Βλαχούτσος
Ἀγγελος Χέλμης	Εὐστ. Γλιμενόπουλος, δικηγόρος
Ἀθανάσιος Γ. Ζέγγελης	Εὐθύμιος Σαπονιάδης
Ἀντ. Παντῆς	Θεόδωρος Σιγαδάς
Ἀπόστ. Τσαμπάλης	Θεόδ. Παπαηλία
Γεώργ. Ἀγγέλου	Θεόδ. Βαφειάδης
Γεράσιμος Ματσαράκης	Θηραμένης Δαδιώτης
Δ. Μαρουσόπουλος	Ἡλίας Θεοδωρακόπουλος

Ἰωάννης Μανουηλίδης	Ἀδελφοὶ Παπαδάκη, φαρμακοποιοὶ
Ἰωάννης Ἀντωνίου	Παναγιώτης Πυλαρινὸς
Ἰωάνν. Γεδεών	Παναγιώτης Σαρπάκης
Κωστῆς Μαρμαρᾶς	Σωκράτης Βολτέρας
Κίμων Ι. Ἀκάβαλος	Σπ. Μελκίδης
Μαυρίδης Παπαδόπουλος	Τρύφων Ζαχαρόπουλος
Ἐμμ. Γυμνηλὸς	Φρανσοῦς Μ. Κοντέσσης
Ν. Χαλικόπουλος	Χαράλαμπος Παπαλεξίου
Ν. Α. Κοζάνης	Χρῖστος Ἰωαννίδης
Ν. Ρακόπουλος	Ἰγνάτιος Ξανθουπόλεως,
Νέστωρ Γιαννακλῆς	Πατριάρχ. ἐπίτροπος
Ν. Δευτεραῖος	Καλλίστρατος Σιναίου Ὁρους
Νικόδημος Γεωργιάδης, σχολάρχης	Κορονήλιος Κοσμίδης, Ἀρχιμανδρίτης
Ν. Νικιτιάδης	
Ν. Ζιγαδάς	

ΚΟΜ ΕΛ ΑΚΔΑΡ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Κλεάνθης Σπάθαρης

ΚΑΛΑΜΩΝ.

Ι. Σταυρόπουλος	Κ. Γ. Κοπανόπουλος
Δ. Α. Λεονάρδος	Κ. Κορριωτάκης, δικηγόρος
Στέφ. Μελισουργός	Ν. Γ. Νικολόπουλος
Μ. Μ. Μπενάκης	Πανάρετος, ἀρχιεπίσκοπος Μεση
Γ. Στ. Δημακόπουλος	σηνίας σώμ. 2
Γ. Παπαδόπουλος	Μονή Βουλκάνου εἰς Ἰθάμην
Δ. Λιμπερόπουλος	Μονή Δημιόβης
Δ. Θ. Μαραβάς, ἐργοστασιάρχης	Μονή Βελανιδιάς
Κων. Κωνσταντόπουλος, ἱατρός	Π. Λυκουρέτζος, δικηγόρος
Θ. Στραβοσιτιάδης, δικηγόρος	Ἡλίας Δαγρές, ἱατρός
Κ. Δημακόπουλος	

ΚΥΜΗΣ.

Ἀνανίας Μούντριχας, ἡγούμε. Μ. Μάντζαρη

ΚΥΘΝΟΥ.

Βαπτιστῆς Βάστας, δήμαρχος Κύθνου

ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ.

Ἐπίσκοπος Καλαβρύτων Εὐθύμιος

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Πέτρος Μ. Γκεντιλίνης	Π. Κ. Μακρής
Σωκράτης Κρητικός	Ἀδελφοὶ Γ. Χριστοδουλάτοι
Γεράσιμος Φ. Κρασσάς, φαρμα-	Νικ. Δ. Χαροκόπας δῆμ. Ἰ. Ἰ. Ἀσσοῦ
κοποιός	Γ. Ν. Ῥοδόπουλος
Εὐστάθιος Ι. Πατρίκιος	Ν. Δ. Ῥαυτόπουλος

ΚΡΕΣΤΑΙΝΩΝ.

Γ. Α. Πανταζόπουλος

ΚΑΡΥΣΤΟΥ.

Γ. Μάρκου Βράϊλας

ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

Σταῦρος Νικολάου	Ἀδελφοὶ Ἀνδρουλακάκοι τυπο-
Γ. Α. Σολομός ἐκ Βέλλου	γράφοι καὶ βιβλιοπῶλαι
Γ. Παναγοπούλου	Ἐπαμεινώνδας Καμπερόπουλος
Χρήστος Κορδογιαννόπουλος	Νικήτας Ἀλτωνόπουλος

ΚΥΘΗΡΩΝ.

Ἀντώνιος Ζαγλανίκης	Κοσᾶς Π. Στάθης, ἔμπορος
Ἀπόστολος Μωλός, γεωργός	Δημ. Ζαγλανίκης
Γ. Μεγαλοικονόμος, συμβο-	Δημ. Καδόπουλος, σιδηρουργός
γράφος	Γεώργ. Κυπριώτης, γεωργός

ΚΑΡΥΤΑΙΝΗΣ, ΧΩΡΙΟΝ ΒΛΑΧΟΡΡΑΦΤΗ.

Ἀναγ. Φωτόπουλος

ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Ἀθ. Στατερᾶς Καστελλάνος	Εὐστ. Ῥωμαῖος, ἐλεγκτής
Μέσης	Ἡλίας Παδοῦδης, δικηγόρος
Ἀντ. Μ. Κασταμενίτης, δικη-	Ι. Πάλιος, ἔμπορος
γός	Ἰωσήφ Τσιφρας, δικηγόρος
Α. Παραμυθιώτης, δικηγόρος	Ι. Β. Τριμέρης, δικηγόρος
Ἀντ. Ῥοδίτης	Ι. Καποδίστριας
Α. Γαλάτης Ἀλουτζιος	Λεων. Ν. Τσάντας, εἰρηνοδίκης
Γ. Φ. Βοβολίνης, δικηγόρος	Μαριγῶ Ι. Παπαδάκη
Γ. Ε. Ἀγιοβλασίτης	Ν. Κ. Σαλίσκουρος, δικηγόρος
Γ. Μαρτινέλης	Ν. Φερεντίνος
Δημ. Κουρκουμέλης, βουλευτής	Στυρ. Γορούλλας, δικηγόρος